

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

27. november 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 402/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 402/02 Sag C-567/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. oktober 2017 — »LitSpecMet« UAB mod »Vilniaus lokomotyvų remonto depas« UAB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus apygardos teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 9 — begrebet »ordregivende myndighed« — selskab, hvis kapital ejes af en ordregivende myndighed — koncerninterne transaktioner) 2

2017/C 402/03 Forenede sager C-24/16 og C-25/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. september 2017 — Nintendo Co. Ltd. mod BigBen Interactive GmbH og BigBen Interactive SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 20, stk. 1, litra c), artikel 79, stk. 1, og artikel 82, 83, 88 og 89 — sag om designkrænkelser — begrænsninger i EF-designets retsvirkninger — begrebet »citatojemed« — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 6, nr. 1) — kompetence med hensyn til den medsagsøgte, der har sin bopæl uden for den medlemsstat, hvor retsinstansen er beliggende — den territoriale udstrækning af EF-designdomstolens kompetence — forordning (EF) nr. 864/2007 — artikel 8, stk. 2 — lovvalgsregler for påstande om vedtagelse af kendelser vedrørende sanktioner og andre foranstaltninger) 3

2017/C 402/04	Sag C-73/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. september 2017 — Peter Puškár mod Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky og Kriminálny úrad finančnej správy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7, 8 og 47 — direktiv 95/46/EF — artikel 1, 7 og 13 — behandling af personoplysninger — artikel 4, stk. 3, TEU — udarbejdelse af en liste med personoplysninger — formål — skatteopkrævning — bekæmpelse af skattesvig — domstolsprøvelse — beskyttelse af grundlæggende rettigheder og friheder — søgsmål betinget af krav om forudgående administrativ klage — den nævnte listes antagelighed som bevismiddel — betingelser for lovligheden af en behandling af personoplysninger — den registeransvarliges udførelse af en opgave i offentlighedens interesse)	4
2017/C 402/05	Sag C-164/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. oktober 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Mercedes-Benz Financial Services UK Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 14, stk. 2, litra b) — levering af goder — motorkøretøjer — finansiel leasingkontrakt med købsoption)	5
2017/C 402/06	Sag C-273/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. oktober 2017 — Agenzia delle Entrate mod Federal Express Europe Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — sjette direktiv 77/388/EØF — direktiv 2006/112/EF — momsfrigtagelse — artikel 86, stk. 1, litra b), og artikel 144 — fritagelse for importafgifter for varer af ringe værdi eller uden erhvervsmæssig karakter — fritagelse for tjenesteydelser i forbindelse med indførsel af varer — national lovgivning, som pålægger moms på omkostninger til transport af dokumenter og varer af ringe værdi på trods af deres karakter af accessoriske ydelser til varer, der er fritaget for moms)	6
2017/C 402/07	Sag C-341/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 5. oktober 2017 — Hanssen Beleggingen BV mod Tanja Prast-Knippling (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence — artikel 2, stk. 1 — kompetence for de retter, på hvis område sagsøgte har bopæl — artikel 22, nr. 4) — enekompetence i sager om registrering eller gyldighed af intellektuelle ejendomsrettigheder — sager, der tilsigter at afgøre, om en person med rette er registreret som indehaver af et varemærke)	6
2017/C 402/08	Sag C-437/16 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 5. oktober 2017 — Wolf Oil Corp. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og SCT Lubricants UAB (Appel — EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket CHEMPIOIL — det ældre figurmærke CHAMPION — indsigelsen forkastet)	7
2017/C 402/09	Sag C-405/17 P: Appel iværksat den 4. juli 2017 af Krassimira Georgieva Mladenova til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. april 2017 i sag T-814/16, Krassimira Georgieva Mladenova mod Europa-Parlamentet	7
2017/C 402/10	Sag C-492/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Tübingen (Tyskland) den 11. august 2017 — Südwestrundfunk mod Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan og Marc Schulte	8
2017/C 402/11	Sag C-493/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverfassungsgericht (Tyskland) den 15. august 2017 — Heinrich Weiss m.fl.	9

2017/C 402/12	Sag C-511/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 21. august 2017 — Lintner Györgyné mod UniCredit Bank Hungary Zrt.	11
2017/C 402/13	Sag C-527/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 5. september 2017 — LN	11
2017/C 402/14	Sag C-532/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 11. september 2017 — Wolfgang Wirth m.fl. mod Thomson Airways Ltd.	12
2017/C 402/15	Sag C-540/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 15. september 2017 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Adel Hamed	13
2017/C 402/16	Sag C-541/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 15. september 2017 — Bundesrepublik Deutschland mod Amar Omar	14
2017/C 402/17	Sag C-544/17 P: Appel iværksat den 18. september 2017 af BPC Lux 2 Sàrl m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-812/14, BPC Lux 2 Sàrl m.fl. mod Europa-Kommissionen	15
2017/C 402/18	Sag C-554/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea hovrätt (Sverige) den 21. september 2017 — Rebecka Jonsson mod Société du Journal L'Est Républicain	15
2017/C 402/19	Sag C-555/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 22. september 2017, 2M-Locatel A/S mod Skatteministeriet	16
2017/C 402/20	Sag C-557/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 22. september 2017 — Y.Z. m.fl. og Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	17
2017/C 402/21	Sag C-567/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 26. september 2017 — UAB »Bene Factum« mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	17
2017/C 402/22	Sag C-571/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 28. september 2017 — Openbaar Ministerie mod Samet Ardic	18
2017/C 402/23	Sag C-591/17: Sag anlagt den 12. oktober 2017 — Republikken Østrig mod Forbundsrepublikken Tyskland	18
2017/C 402/24	Sag C-347/15: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. august 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig	19
2017/C 402/25	Sag C-592/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. september 2017 — Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)	20
2017/C 402/26	Sag C-130/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	20
Retten		
2017/C 402/27	Sag T-211/14 RENV: Rettens dom af 10. oktober 2017 — Klement mod KHIM — Bullerjan (Form som en ovn) (EU-varemærker — fortabelsessag — tredimensionalt EU-varemærke — form som en ovn — reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), og art. 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — arten af brugen af varemærket — form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer særpræget)	21

2017/C 402/28	Sag T-233/15: Rettens dom af 10. oktober 2017 — Cofra mod EUIPO — Armand Thiery (1841) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket 1841 — det ældre nationale ordmærke AD-1841-TY — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — hensyntagen til supplerende beviser — artikel 57, stk. 2, og artikel 76, stk. 2, i forordning (EU) nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2, og artikel 95, stk. 2, i forordning (EF) 2017/1001) — regel 40, stk. 6, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 19, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2017/1430) — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), i forordning 2017/1001] — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]	22
2017/C 402/29	Sag T-435/15: Rettens dom af 10. oktober 2017 — Kolachi Raj Industrial mod Kommissionen (Dumping — import af cykler afsendt fra Cambodja, Pakistan og Filippinerne — udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes over for importen af cykler med oprindelse i Kina, til også at omfatte denne import — gennemførelsesforordning (EU) 2015/776 — artikel 13, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1225/2009 — samleprocesser — cykeldeles herkomst og oprindelse — oprindelsescertifikater — utilstrækkelige bevisværdi — produktionsomkostninger for dele til cykler)	23
2017/C 402/30	Sag T-670/15: Rettens dom af 11. oktober 2017 — Osho Lotus Commune mod EUIPO — Osho International Foundation (OSHO) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket OSHO — absolut registreringshindring — manglende beskrivende karakter — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — manglende modstrid med den offentlige orden — artikel 7, stk. 1, litra f), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel, stk. 1, litra f), i forordning (EU) 2017/1001])	24
2017/C 402/31	Sag T-184/16: Rettens dom af 6. oktober 2017 — NRJ Group mod EUIPO — Sky International (SKY ENERGY) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket SKY ENERGY — det ældre EU-ordmærke NRJ — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	24
2017/C 402/32	Sag T-281/16: Rettens dom af 10. oktober 2017 — Solelec m.fl. mod Parlamentet (Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — elektricitetsarbejder (stærkstrøm) som led i projektet med udvidelse og modernisering af Parlamentets Konrad Adenauer-Bygning i Luxembourg — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — åbenbart urigtigt skøn — udvælgelseskriterier — teknisk og faglig kapacitet — tildelingskriterier — unormalt lavt bud — kontraktens værdi)	25
2017/C 402/33	Sag T-316/16: Rettens dom af 12. oktober 2017 — Moravia Consulting mod EUIPO — Citizen Systems Europe (SDC-554S) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket SDC-554S — det ikke-registrerede ældre nationale ordmærke SDC-554S — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001) — beviser for indholdet af national ret — regel 19, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra d), i den delegerede forordning (EU) 2017/1430] — fremlæggelse af beviser for første gang for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001])	26

2017/C 402/34	Sag T-317/16: Rettens dom af 12. oktober 2017 — Moravia Consulting mod EUIPO — Citizen Systems Europe (SDC-888TII RU) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket SDC-888TII RU — det ældre ikke-registrerede ordmærke SDC-888TII RU — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001) — beviser for indholdet af national ret — regel 19, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra d), i delegeret forordning (UE) 2017/1430] — fremlæggelse af beviser for første gang for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001))	27
2017/C 402/35	Sag T-318/16: Rettens dom af 12. oktober 2017 — Moravia Consulting mod EUIPO — Citizen Systems Europe (SDC-444S) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket SDC-444S — det ikke-registrerede ældre nationale ordmærke SDC-444S — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001) — beviser for indholdet af national ret — regel 19, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra d), i den delegerede forordning (EU) 2017/1430] — fremlæggelse af beviser for første gang for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001)	28
2017/C 402/36	Sag T-382/16: Rettens dom af 10. oktober 2017 — Asna mod EUIPO — Wings Software (ASNA WINGS) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ASNA WINGS — ældre Benelux ordmærke WINGS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001) — beviser fremlagt for første gang for Retten)	28
2017/C 402/37	Sag T-386/16: Rettens dom af 6. oktober 2017 — Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo mod EUIPO — Zanini Porte (silente PORTE & PORTE) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket silente PORTE & PORTE — reel brug — stedet for brugen — arten af anvendelsen — tredjemands brug — fortabelseserklæring — ret til forsvar — artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009)	29
2017/C 402/38	Sag T-434/16: Rettens dom af 13. oktober 2017 — Sensi Vigne & Vini mod EUIPO — El Grifo (CONTADO DEL GRIFO) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket CONTADO DEL GRIFO — det ældre EU-figurmærke EL GRIFO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	30
2017/C 402/39	Sag T-572/16: Rettens dom af 13. oktober 2017 — Brouillard mod Kommissionen (Personalesag — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøve — almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/306/15 — fransksprogede juristlingvister til Den Europæiske Unions Domstol — onlineansøgning — forhånd-sudvælgelse efter kvalifikationer — krævede eksamensbeviser — uddannelsesniveau svarende til en afsluttet juridisk uddannelse fra et belgisk, fransk eller luxembourgsk universitet — mastergrad 2 i jura, økonomi, forvaltning, med privatret som speciale, som jurist-lingvist — udstedelse efter en »validering af erhvervs erfaring« — ingen adgang til at deltage i prøverne i en udvælgelsesprøve — annulations-søgsmål — stævningens indhold — afvisning — faglige kvalifikationer — krav om en hel juridisk uddannelse — anerkendelse af eksamensbeviser)	30

2017/C 402/40	Sag T-656/16: Rettens dom af 3. oktober 2017 — PM mod ECHA (REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som indrømmes små og mellemstore virksomheder (SMV'er) — fastlæggelse af virksomhedens størrelse — ECHA's kontrol af virksomhedens erklæring — anmodning om at fremlægge beviser for virksomhedens status som SMV'er — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift)	31
2017/C 402/41	Sag T-704/16: Rettens dom af 17. oktober 2017 — Murka mod EUIPO (SCATTER SLOTS) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket SCATTER SLOTS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001])	32
2017/C 402/42	Sag T-878/16: Rettens dom af 6. oktober 2017 — Karelia mod EUIPO (KARELIA) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket KARELIA — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001])	32
2017/C 402/43	Sag T-737/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 28. september 2017 — Vnesheconombank mod Rådet (Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	33
2017/C 402/44	Sag T-170/16: Rettens kendelse af 11. oktober 2017 — Guardian Glass España, Central Vidriera mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — statsstøtte — skattefordele, der indrømmes af en lokal myndighed i en medlemsstat — støtteordning, der erklæres uforenelig med det indre marked — afgørelsens gennemførelse — forpligtelse til at kontrollere støttemodtagernes individuelle situation — Kommissionens manglende stillingtagen — akt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)	34
2017/C 402/45	Sag T-207/16: Rettens kendelse af 28. september 2017 — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — retsakter, der aldrig er blevet vedtaget — påstand om, at det er uforholdende at træffe afgørelse — påstand om, at stævningen fortolkes, som om den vedrører en anden retsakt end de anfægtede retsakter — ikke lagt til grund — åbenbart afvisningsgrundlag)	34
2017/C 402/46	Sag T-366/16: Rettens kendelse af 27. september 2017 — Gaki mod Europol (Annulations- og erstatningsøgsmål — tilsidesættelse af formkrav — påstande om, at der meddeles påbud — åbenbart afvisningsgrundlag — åbenbart inkompetent — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	35
2017/C 402/47	Sag T-841/16: Rettens kendelse af 10. oktober 2017 — Alex mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — statsstøtte — finansiering af et byudviklingsprojekt — klage — indledende undersøgelsesprocedure — kommissionsafgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — søgsmål, hvorved der rejses tvivl om, hvorvidt Kommissionens afgørelse er begrundet — ikke individuelt berørt — afvisning)	36
2017/C 402/48	Sag T-211/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. september 2017 — Amplexor Luxembourg mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelseskontrakter — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	36
2017/C 402/49	Sag T-244/17 R II: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. september 2017 — António Conde & Companhia mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — fiskerfartøj — den regionale fiskeriforvaltningsorganisation for det nordøstlige Atlanterhav — antagelse til realitetsbehandling — nye faktiske omstændigheder — ændrede omstændigheder — begæring om foreløbige forholdsregler — manglende søgsmålsinteresse)	37

2017/C 402/50	Sag T-579/17 R: Kendelse afsagt af Rettens vicepræsident den 26. september 2017 — Wall Street Systems UK mod ECB (Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af et likviditetsstyringssystem — afvisning af en tilbudsgivers tilbud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	37
2017/C 402/51	Sag T-156/17: Sag anlagt den 11. september 2017 — L mod Parlamentet	38
2017/C 402/52	Sag T-520/17: Sag anlagt den 6. august 2017 — Gestvalor 2040 m.fl. mod SRB	39
2017/C 402/53	Sag T-553/17: Sag anlagt den 16. august 2017 — Cambra Abaurrea mod Parlamentet m.fl.	39
2017/C 402/54	Sag T-585/17: Sag anlagt den 29. august 2017 — Alonso Goñi m.fl. mod SRB	40
2017/C 402/55	Sag T-596/17: Sag anlagt den 4. september 2017 — Balti Gaas mod Kommissionen	41
2017/C 402/56	Sag T-617/17: Sag anlagt den 7. september 2017 — Vialto Consulting mod Kommissionen	42
2017/C 402/57	Sag T-620/17: Sag anlagt den 8. september 2017 — Teollisuuden Voima mod Kommissionen	43
2017/C 402/58	Sag T-642/17: Sag anlagt den 21. september 2017 — González Buñuel m.fl. mod SRB	44
2017/C 402/59	Sag T-648/17: Sag anlagt den 22. september 2017 — Dadimer m.fl. mod SRB	45
2017/C 402/60	Sag T-649/17: Sag anlagt den 25. september 2017 — ViaSat mod Kommissionen	45
2017/C 402/61	Sag T-651/17: Sag anlagt den 22. september 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Sprøjtepistol til maling)	46
2017/C 402/62	Sag T-655/17: Sag anlagt den 25. september 2017 — Inditex mod EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)	47
2017/C 402/63	Sag T-656/17: Sag anlagt den 25. september 2017 — Sumol + Compal Marcas mod EUIPO — Jacob (Dr. Jacob's essentials)	48
2017/C 402/64	Sag T-658/17: Sag anlagt den 21. september 2017 — Stichting Against Child Trafficking mod OLAF	48
2017/C 402/65	Sag T-665/17: Sag anlagt den 27. september 2017 — China Construction Bank mod EUIPO — Groupement des cartes bancaires (CCB)	49
2017/C 402/66	Sag T-672/17: Sag anlagt den 25. september 2017 — Mamas and Papas mod EUIPO — Wall-Budden (Indlæg til babyseng)	50
2017/C 402/67	Sag T-676/17: Sag anlagt den 2. oktober 2017 — UN mod Kommissionen	51
2017/C 402/68	Sag T-681/17: Sag anlagt den 2. oktober 2017 — Khadi and Village Industries Commission mod EUIPO — BNP Best Natural Products (Khadi)	52
2017/C 402/69	Sag T-682/17: Sag anlagt den 2. oktober 2017 — Khadi and Village Industries Commission mod EUIPO — BNP Best Natural Products (khadi Naturprodukte aus Indien)	52

2017/C 402/70	Sag T-683/17: Sag anlagt den 2. oktober 2017 — Khadi and Village Industries Commission mod EUIPO — BNP Best Natural Products (Khadi Ayurveda)	53
2017/C 402/71	Sag T-691/17: Sag anlagt den 28. september 2017 — hoechstmass Balzer mod EUIPO (Formen på et målebånd)	54
2017/C 402/72	Sag T-694/17: Sag anlagt den 10. oktober 2017 — Link Entertainment mod EUIPO — García-Sanjuan Machado (SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS)	55
2017/C 402/73	Sag T-74/17: Rettens kendelse af 2. oktober 2017 — Danjaq mod EUIPO — Formosan (Shaken, not stirred)	55

Berigtigelser

2017/C 402/74	Berigtigelse af meddelelse til Den Europæiske Unions Tidende i sag T-499/17 (<i>EUT C 330 af 2.10.2017</i>)	56
2017/C 402/75	Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-501/17 (<i>EUT C 338 af 9.10.2017</i>)	57

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 402/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 392 af 20.11.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 382 af 13.11.2017

EUT C 374 af 6.11.2017

EUT C 369 af 30.10.2017

EUT C 357 af 23.10.2017

EUT C 347 af 16.10.2017

EUT C 338 af 9.10.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. oktober 2017 — »LitSpecMet« UAB mod »Vilniaus lokomotyvų remonto depas« UAB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vilniaus apygardos teismas — Litauen)

(Sag C-567/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 9 — begrebet »ordregivende myndighed« — selskab, hvis kapital ejes af en ordregivende myndighed — koncerntinterne transaktioner)

(2017/C 402/02)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »LitSpecMet« UAB

Sagsøgt: »Vilniaus lokomotyvų remonto depas« UAB

procesdeltager: »Plienmetas« UAB

Konklusion

De forelagte spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 1, stk. 9, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18 af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1251/2011 af 30. november 2011, skal fortolkes således, at et selskab, som for det første ejes fuldt ud af en ordregivende myndighed, hvis virksomhed imødekommer almenhedens behov, og som for det andet gennemfører transaktioner både for denne ordregivende myndighed og på et konkurrencepræget marked, skal kvalificeres som et »offentligretligt organ« som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt selskabets virksomhed er nødvendig for, at den ordregivende myndighed kan udøve sin virksomhed, og selskabet med henblik på at imødekomme almenhedens interesse lader sig lede af andre hensyn end økonomiske, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve. I denne forbindelse har det ingen betydning, at værdien af de interne transaktioner i fremtiden kan udgøre mindre end 90 % eller en uvæsentlig del af selskabets samlede omsætning.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. september 2017 — Nintendo Co. Ltd. mod BigBen Interactive GmbH og BigBen Interactive SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Forenede sager C-24/16 og C-25/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel ejendomsret — forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 20, stk. 1, litra c), artikel 79, stk. 1, og artikel 82, 83, 88 og 89 — sag om designkrænkelser — begrænsninger i EF-designets retsvirkninger — begrebet »citatojemed« — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 6, nr. 1) — kompetence med hensyn til den sagsøgte, der har sin bopæl uden for den medlemsstat, hvor retsinstanden er beliggende — den territoriale udstrækning af EF-designdomstolenes kompetence — forordning (EF) nr. 864/2007 — artikel 8, stk. 2 — lovgivningsregler for påstande om vedtagelse af kendelser vedrørende sanktioner og andre foranstaltninger)

(2017/C 402/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nintendo Co. Ltd.

Sagsøgte: BigBen Interactive GmbH og BigBen Interactive SA

Konklusion

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design, sammenholdt med artikel 6, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagerne omhandlede, hvor den internationale kompetence for en EF-designdomstol, for hvilken der er indbragt en sag om designkrænkelser, med hensyn til den første sagsøgte er støttet på artikel 82, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 og med hensyn til den anden sagsøgte, der har hjemsted i en anden medlemsstat, er støttet på artikel 6, nr. 1), i forordning nr. 44/2001, sammenholdt med artikel 79, stk. 1, i forordning nr. 6/2002, med den begrundelse, at den anden sagsøgte fremstiller og leverer produkter til den første sagsøgte, som denne sidstnævnte markedsfører, kan denne retsinstant efter anmodning fra sagsøgeren vedtage kendelser med hensyn til den anden sagsøgte vedrørende foranstaltningerne i artikel 89, stk. 1, og artikel 88, stk. 2, i forordning nr. 6/2002, der ligeledes omfatter den anden sagsøgtes adfærd ud over adfærden, der er knyttet til den ovenfor nævnte leveringskæde, og som udstrækker sig til at gælde inden for hele Den Europæiske Unions område.
- 2) Artikel 20, stk. 1, litra c), i forordning nr. 6/2002 skal fortolkes således, at en tredjemand, som uden samtykke fra indehaveren af de rettigheder, der tillægges ved et EF-design, bruger billeder — herunder ved hjælp af sin hjemmeside — af produkter, der svarer til sådanne design, i forbindelse med et lovligt salg af produkter, der har til formål at anvendes som tilbehør til de specifikke produkter, der hidrører fra indehaveren af de rettigheder, der tillægges ved disse design, med henblik på at forklare eller vise den samlede anvendelse af de produkter, der herved sælges, og rettighedsindehaverens produkter, foretager en eftergørelse i »citatojemed« som omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra c), idet en sådan handling således er tilladt i henhold til denne bestemmelse, for så vidt som den opfylder de tre kumulative betingelser, der er fastsat heri, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

- 3) Artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (»Rom II-forordningen«) skal fortolkes således, at udtrykket »det land, hvor krænkelser fandt sted« som omhandlet i denne bestemmelse omfatter landet for det sted, hvor den skadevoldende begivenhed fandt sted. I tilfælde, hvor samme sagsøgte foreholdes forskellige krænkelser, der er begået i forskellige medlemsstater, er det for at identificere den skadevoldende begivenhed ikke nødvendigt at henvise til hver krænkelse, men at foretage en overordnet vurdering af nævnte sagsøgtes adfærd med henblik på at fastlægge det sted, hvor den oprindelige krænkelse, der ligger til grund for den adfærd, som den pågældende foreholdes, blev begået eller risikerede at blive begået af denne.

(¹) EUT C 145 af 25.4.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. september 2017 — Peter Puškár mod Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky og Kriminálny úrad finančnej správy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet)

(Sag C-73/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7, 8 og 47 — direktiv 95/46/EF — artikel 1, 7 og 13 — behandling af personoplysninger — artikel 4, stk. 3, TEU — udarbejdelse af en liste med personoplysninger — formål — skatteopkrævning — bekæmpelse af skattesvig — domstolsprøvelse — beskyttelse af grundlæggende rettigheder og friheder — søgsmål betinget af krav om forudgående administrativ klage — den nævnte listes antagelighed som bevismiddel — betingelser for lovligheden af en behandling af personoplysninger — den registeransvarliges udførelse af en opgave i offentlighedens interesse)

(2017/C 402/04)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Puškár

Sagsøgte: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky og Kriminálny úrad finančnej správy

Konklusion

- 1) Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der gør gennemførelsen af et søgsmål af en person, der hævder, at hans ret til beskyttelse af personoplysninger, der er sikret ved direktiv 95/46, er blevet krænket, betinget af en forudgående udtømmning af de tilgængelige administrative retsmidler, på betingelse af, at de konkrete nærmere bestemmelser for udøvelse af disse retsmidler ikke i uforholdsmæssig grad berører retten til effektive retsmidler for en domstol som omhandlet i denne bestemmelse. Det er bl.a. vigtigt, at den forudgående udtømmning af de tilgængelige retsmidler ikke medfører en væsentlig forsinkelse for anlæggelse af et søgsmål, at den medfører en suspension af forældelsesfristen for de pågældende rettigheder, og at den ikke medfører uforholdsmæssige omkostninger.
- 2) Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en national ret afviser en liste som den omtvistede liste, der fremlægges af den pågældende person, og som indeholder personoplysninger om denne, som bevismiddel for en tilsidesættelse af den beskyttelse af personoplysninger, der gives ved direktiv 95/46, i det tilfælde, hvor denne person har fremskaffet denne liste uden retsmæssigt samtykke fra den for disse oplysninger registeransvarlige, medmindre en sådan afvisning er fastsat i national lovgivning, og medmindre den overholder både det væsentligste indhold af retten til effektivt søgsmål og proportionalitetsprincippet.

- 3) Artikel 7, litra e), i direktiv 95/46 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats myndigheds behandling af personoplysninger med henblik på skatteopkrævning og bekæmpelse af skattesvig, såsom den behandling, der er foretaget ved udarbejdelsen af den omtvistede liste i hovedsagen, uden de registreredes samtykke, forudsat, dels, at disse myndigheder er blevet pålagt opgaver i samfundets interesse af den nationale lovgivning som omhandlet i denne bestemmelse, at udarbejdelsen af denne liste og opførelsen af de registreredes navne på denne liste faktisk er egnet og nødvendig med henblik på opfyldelsen af de forfulgte mål, og at der foreligger tilstrækkelige holdepunkter for at antage, at de registrerede med rette er opført på denne liste, dels, at alle de betingelser for en lovlig behandling af personoplysninger, som er fastsat ved direktiv 95/46, er opfyldt.

(¹) EUT C 165 af 10.5.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. oktober 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Mercedes-Benz Financial Services UK Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-164/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 14, stk. 2, litra b) — levering af goder — motorkøretøjer — finansiel leasingkontrakt med købsoption)

(2017/C 402/05)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: Mercedes-Benz Financial Services UK Ltd

Konklusion

Begrebet leasingkontrakt »med den klausul, at ejendomsretten under normale forhold erhverves senest ved betaling af det sidste afdrag« i artikel 14, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at det finder anvendelse på en standardleasingkontrakt med købsoption, hvis det kan udledes af kontraktens finansielle vilkår, at udnyttelsen af købsoptionen er det eneste økonomisk rationelle valg, som leasingtageren til sin tid kan træffe, hvis kontrakten opfyldes indtil sit udløb, hvilket det tilkommer den nationale ret at undersøge.

(¹) EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. oktober 2017 — Agenzia delle Entrate mod Federal Express Europe Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-273/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — sjette direktiv 77/388/EØF — direktiv 2006/112/EF — moms fritagelse — artikel 86, stk. 1, litra b), og artikel 144 — fritagelse for importafgifter for varer af ringe værdi eller uden erhvervsmæssig karakter — fritagelse for tjenesteydelser i forbindelse med indførsel af varer — national lovgivning, som pålægger moms på omkostninger til transport af dokumenter og varer af ringe værdi på trods af deres karakter af accessoriske ydelser til varer, der er fritaget for moms)

(2017/C 402/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia delle Entrate

Sagsøgt: Federal Express Europe Inc.

Konklusion

Artikel 144 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med direktivets artikel 86, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der som betingelse for anvendelse af merværdiafgiftsfritagelsen for accessoriske ydelser, herunder transportydelser, ikke alene stiller krav om, at ydelsernes værdi indgår i afgiftsgrundlaget, men også om, at disse ydelser faktisk skal have været pålagt merværdiafgift ved toldstedet i forbindelse med indførsel.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 5. oktober 2017 — Hanssen Beleggingen BV mod Tanja Prast-Knipping (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-341/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence — artikel 2, stk. 1 — kompetence for de retter, på hvis område sagsøgte har bopæl — artikel 22, nr. 4) — enekompetence i sager om registrering eller gyldighed af intellektuelle ejendomsrettigheder — sager, der tilsigter at afgøre, om en person med rette er registreret som indehaver af et varemærke)

(2017/C 402/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hanssen Beleggingen BV

Sagsøgt: Tanja Prast-Knippling

Konklusion

Artikel 22, nr. 4), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på sager, der vedrører spørgsmålet, om en person med rette er registreret som indehaver af et varemærke.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 5. oktober 2017 — Wolf Oil Corp. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og SCT Lubricants UAB

(Sag C-437/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket CHEMPIOIL — det ældre figurmærke CHAMPION — indsigelsen forkastet)

(2017/C 402/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Wolf Oil Corp. (ved advokaten P. Maeyaert og J. Muyltermans)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget) og SCT Lubricants UAB (ved rechtsanwalt S. Labesius)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Wolf Oil Corp betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 428 af 21.11.2016.

Appel iværksat den 4. juli 2017 af Krassimira Georgieva Mladenova til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. april 2017 i sag T-814/16, Krassimira Georgieva Mladenova mod Europa-Parlamentet

(Sag C-405/17 P)

(2017/C 402/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Krassimira Georgieva Mladenova

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Domstolen (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 10. oktober 2017 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Tübingen (Tyskland) den 11. august 2017 — Südwestrundfunk mod Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan og Marc Schulte

(Sag C-492/17)

(2017/C 402/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Tübingen

Parter i hovedsagen

Kreditor og indstævnte/modpart: Südwestrundfunk

Skyldnere og modparter/indstævnte: Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan og Marc Schulte

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den nationale lov for Baden-Württemberg af 18. oktober 2011 vedrørende anvendelsen af statsaftalen vedrørende radio- og tv-bidrag (RdFunkBeitrStVtrBW) af 17. december 2010, senest ændret ved artikel 4 i den nittende statsaftaleændring vedrørende radio- og tv-virksomhed af 3. december 2015 (lov af 23.2.2016, GBl., s. 126, 129) uforenelig med EU-retten, eftersom det bidrag, der i henhold til loven siden 1. januar 2013 ubetinget er blevet opkrævet af enhver voksen, som er bosat i Bundesland Baden-Württemberg, til fordel radio- og tv-virksomhederne SWR og ZDF, udgør støtte, der er i strid med EU-retten og udelukkende er til fordel for disse offentligtretlige radio- og tv-virksomheder i forhold til de private radio- og tv-virksomheder? Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at loven om radio- og tv-bidrag krævede Kommissionens godkendelse og i mangel heraf er ugyldig?
- 2) Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at de omfatter den bestemmelse i den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, i henhold til hvilken enhver voksen, der bor i Bundesland Baden-Württemberg, ubetinget opkræves et bidrag, der udelukkende går til myndighedsrelaterede/offentligtretlige radio- og tv-virksomheder, eftersom dette bidrag indebærer en støtte, der er i strid med EU-retten, og hvorved der sker teknisk udelukkelse af radio- og tv-virksomheder fra EU-medlemsstater, eftersom bidragene anvendes til at oprette en konkurrerende transmissionsvej (DVB-T2 — Monopol), som det ikke er hensigten, at udenlandske radio- og tv-virksomheder skal kunne anvende? Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at de ikke kun omfatter direkte økonomisk støtte, men også andre erhvervsmæssigt relevante privilegier (ret til at udstede tvangsfuldbyrdsdokumenter, beføjelse til at handle både som virksomhed og som myndighed, fortrinsstilling ved beregningen af gæld)?
- 3) Er det foreneligt med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod begunstigende støtte, når det følger af en national lov for Baden-Württemberg, at en tysk radio- og tv-virksomhed, der er organiseret i offentligtretligt regi og udformet som en myndighed, men som samtidig også konkurrerer med private radio- og tv-virksomheder på reklamemarkedet, og som favoriseres i forhold til disse derved, at den ikke som de private konkurrenter behøver at rejse sager mod seerne ved de almindelige domstole med henblik på at få fuldbyrdet sine fordringer, men selv kan skaffe sig et grundlag uden domstolsintervention, som også berettiger til tvangsfuldbyrdelse?
- 4) Er det foreneligt med artikel 10 EMRK og med artikel [11] i chartret om grundlæggende rettigheder, der begge omhandler informationsfrihed, at en medlemsstat i en national lov i Baden-Württemberg bestemmer, at en tv-udbyder, der er udformet som en myndighed, er berettiget til at kræve bidrag af enhver voksen, der er bosat på dens udsendelsesområde, til finansiering af netop denne tv-udbyder, hvorved manglende betaling kan medføre en bøde, uanset om den pågældende råder over et modtagerapparat, eller kun benytter andre, nemlig udenlandske eller andre, private radio- og tv-udbydere?

- 5) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt § § 2 und 3 forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, bliver mange gange højere pr. hoved for en enlig forælder i forhold til, hvad et medlem af et bofællesskab skal betale? Skal direktiv 2004/113/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at også det omtvistede bidrag er omfattet, og at en indirekte diskriminering er tilstrækkelig, når kvinder som følge af de faktiske omstændigheder rammes 90 % hårdere?
- 6) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt § § 2 og 3 forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, er dobbelt så stor for personer, der af arbejdsmæssige grunde har en ekstra bolig, i forhold til andre erhvervsaktive?
- 7) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt § § 2 og 3, forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling, forbud mod forskelsbehandling og etableringsfrihed, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, for personer er udformet således, at en tysker i et tilfælde af ens modtageforhold, umiddelbart før grænsen til en anden EU-medlemsstat, udelukkende skal betale bidrag efter, hvor hans bopæl er beliggende, mens en tysker, der er bosat lige på den anden side af grænsen, ikke skal betale bidrag, og en udenlandsk EU-borger, som af arbejdsmæssige årsager er nødsaget til at bosætte sig umiddelbart på den anden side af en indre EU-grænse, skal betale bidrag, mens en EU-borger umiddelbart før grænsen ikke skal betale bidrag, også selv om ingen af dem er interesseret i at modtage de tyske programmer?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/113/EF af 13.12.2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (EUT L 373, s. 37).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverfassungsgericht (Tyskland) den 15. august 2017 — Heinrich Weiss m.fl.

(Sag C-493/17)

(2017/C 402/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverfassungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber m.fl.

Sagsøgte: Bundesregierung, Bundestag, Den Europæiske Centralbank og Deutsche Bundesbank

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/774 af 4. marts 2015 om et program til opkøb af den offentlige sektors aktiver på det sekundære marked (ECB/2015/10)⁽¹⁾ som ændret ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/2101 af 5. november 2015 om ændring af afgørelse (EU) 2015/774 om et program til opkøb af den offentlige sektors aktiver på det sekundære marked (ECB/2015/33)⁽²⁾, ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/702 af 18. april 2016 om ændring af afgørelse (EU) 2015/774 om et program til opkøb af den offentlige sektors aktiver på det sekundære marked (ECB/2016/8)⁽³⁾ samt ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/1041 af 22. juni 2016 om belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/300 (ECB/2016/18)⁽⁴⁾ henholdsvis den måde, hvorpå den gennemføres, i strid med artikel 123, stk. 1, TEUF?

Er det navnlig i strid med artikel 123, stk. 1, TEUF, når, under programmet til opkøb af den offentlige sektors aktiver på det sekundære marked (PSPP),

- a) der meddeles detaljer om opkøbene på en måde, som på markederne skaber faktisk vished for, at Eurosystemet delvis vil købe obligationer, som medlemsstaterne udsteder?
 - b) der heller ikke efterfølgende bekendtgøres detaljer om overholdelsen af mindstefristerne mellem udstedelsen af et gældsværdipapir på det primære marked og opkøbet af det på det sekundære marked, og en domstolskontrol heraf således ikke er mulig?
 - c) samtlige opkøbte obligationer ikke bliver solgt igen, men beholdes indtil deres udløb og dermed tages ud af markedet?
 - d) Eurosystemet erhverver omsættelige gældsværdipapirer med negativ effektiv rente til pålydende værdi?
- 2) Er den i første spørgsmål nævnte afgørelse i hvert fald i strid med artikel 123 TEUF, når dens videre gennemførelse i betragtning af ændrede betingelser på de finansielle markeder, navnlig som følge af knaphed på obligationer til opkøb, kræver en stadig lempelse af de oprindeligt gældende opkøbsregler, og de grænser for et obligationsopkøbsprogram som PSPP, som er fastlagt i Domstolens retspraksis, mister deres virkning?
- 3) Er Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2015/774 af 4. marts 2015 i sin aktuelle affattelse, som er nævnt i første spørgsmål, i strid med artikel 119 og artikel 127, stk. 1 og stk. 2, TEUF, samt artikel 17-24 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, idet den går ud over det mandat for Den Europæiske Centralbank vedrørende den monetære politik, som er fastsat i disse forskrifter, og derfor griber ind i medlemsstaternes kompetence?

Er der navnlig tale om en overskridelse af Den Europæiske Centralbanks mandat derved, at

- a) den i første spørgsmål nævnte afgørelse på grund af PSPP-programmets volumen, som den 12. maj 2017 udgjorde 1 534,8 mia. EUR, i væsentlig grad påvirker medlemsstaternes refinansieringsbetingelser?
 - b) den i første spørgsmål nævnte afgørelse i betragtning af den under a) nævnte forbedring af medlemsstaternes refinansieringsbetingelser og dennes indvirkning på forretningsbankerne ikke kun påvirker den økonomiske politik indirekte, men de objektivt observerbare konsekvenser også gør det nærliggende at antage, at programmet har en økonomipolitisk målsætning, som mindst er sidestillet med den monetærpolitiske målsætning?
 - c) den i første spørgsmål nævnte afgørelse på grund af sin stærke indvirkning på den økonomiske politik er i strid med proportionalitetsprincippet?
 - d) det på grund af en manglende specifik begrundelse ikke er muligt i gennemførelsesperioden, som har varet i over to år, at prøve, om den i første spørgsmål nævnte afgørelse fortsat er nødvendig og forholdsmæssig?
- 4) Er den i første spørgsmål nævnte afgørelse i hvert fald af den grund i strid med artikel 119 og artikel 127, stk. 1 og stk. 2, TEUF samt artikel 17-24 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, at dens volumen og gennemførelsen af den, som har varet i mere end to år, og de heraf følgende konsekvenser for den økonomiske politik giver anledning til et ændret syn på PSPP-programmets nødvendighed og forholdsmæssighed, og den dermed fra et vist tidspunkt udgør en overskridelse af Den Europæiske Centralbanks monetærpolitiske mandat?

- 5) Er den ubegrænsede risikodeling mellem eurosystemets nationale centralbanker i tilfælde af tab på statslige myndigheders og med disse ligestillede udsteders obligationer, som muligvis er indeholdt i den i første spørgsmål nævnte afgørelse, i strid med artikel 123 og artikel 125 TEUF samt artikel 4, stk. 2, TEU, såfremt dette medfører, at det kan blive nødvendigt at foretage en rekapitalisering af nationale centralbanker med budgetmidler?

⁽¹⁾ EUT L 121, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 305, s. 106.

⁽³⁾ EUT L 121, s. 24.

⁽⁴⁾ EUT L 169, s. 14.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 21. august 2017 — Lintner Györgyné mod UniCredit Bank Hungary Zrt.

(Sag C-511/17)

(2017/C 402/12)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lintner Györgyné

Sagsøgt: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 1, i direktivet om urimelige kontraktvilkår ⁽¹⁾ — under hensyn ligeledes til den nationale lovgivning, der fastsætter en forpligtelse til at lade sig repræsentere under et søgsmål — fortolkes således, at det er nødvendigt at undersøge hvert kontraktvilkår individuelt, fordi det kan være urimeligt, uafhængigt af om det reelt er nødvendigt at undersøge samtlige kontraktvilkår for at træffe afgørelse om den påstand, der er formuleret i stævningen?
- 2) Eller skal artikel 6, stk. 1, i direktivet om urimelige kontraktvilkår derimod, i modsætning til, hvad der er forslået i spørgsmål 1), fortolkes således, at alle de øvrige kontraktvilkår skal undersøges, for at det kan konkluderes, at det vilkår, som påstanden vedrører, er urimeligt?
- 3) Såfremt spørgsmål 2) besvares bekræftende, indebærer dette da, at det, for at det kan afgøres, om det pågældende vilkår er urimeligt, er nødvendig at undersøge kontrakten i dens helhed, hvorved urimeligheden af hvert af kontraktens elementer ikke skal undersøges selvstændigt og uafhængigt af det i stævningen anfægtede vilkår?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 5. september 2017 — LN

(Sag C-527/17)

(2017/C 402/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LN

Procesdeltager: Deutsches Patent- und Markenamt

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler ⁽¹⁾ fortolkes således, at en tilladelse i henhold til direktiv 93/42/EØF ⁽²⁾, der udstedes for et kombinationsprodukt bestående af medicinsk udstyr og lægemiddel som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i direktiv 93/42/EØF, for så vidt angår anvendelse af forordningen sidestilles med en gyldig tilladelse til markedsføring i henhold til direktiv 2001/83/EF ⁽³⁾, når lægemiddelbestanddelen inden for rammerne af tilladelsesproceduren i henhold til punkt 7.4, første del, i bilag I til direktiv 93/42/EØF af en EU-medlemsstats lægemiddelmyndighed på en måde, der svarer til fremgangsmåden efter direktiv 2001/83/EØF, er blevet kontrolleret med hensyn til dens kvalitet, sikkerhed og hensigtsmæssighed?

⁽¹⁾ EUT L 152, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/42/EØF af 14.6.1993 om medicinske anordninger (EFT L 169, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 11. september 2017 — Wolfgang Wirth m.fl. mod Thomson Airways Ltd.

(Sag C-532/17)

(2017/C 402/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Wolfgang Wirth, Theodor Müller, Ruth Müller og Gisela Wirth

Sagsøgt: Thomson Airways Ltd.

Præjudicielt spørgsmål

Skal begrebet »transporterende luftfartsselskab« i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽¹⁾ (herefter »forordning nr. 261/2004«) fortolkes således, at et luftfartsselskab, når det udlejer et fly med besætning til et andet luftfartsselskab under en såkaldt »wet lease« til et kontraktligt fastsat antal flyvninger, men ikke har det operationelle hovedansvar for de pågældende flyvninger, og der i passagerens reservationsbekræftelse er anført: »udføres af [...]« netop dette selskab, anses for transporterende luftfartsselskab i denne forordnings forstand?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 15. september 2017 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Adel Hamed

(Sag C-540/17)

(2017/C 402/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgt: Adel Hamed

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat (her Tyskland) i henhold til gennemførelsen af hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF ⁽²⁾ afviser en ansøgning om international beskyttelse, fordi ansøgeren er blevet tildelt flygtningestatus i en anden medlemsstat, såfremt udformningen af den internationale beskyttelse, navnlig levevilkårene for anerkendte flygtninge i den anden medlemsstat (her Bulgarien), der allerede har tilkendt ansøgeren international beskyttelse,
 - a) ikke opfylder kravene i artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU ⁽³⁾ og/eller
 - b) er i strid med artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder henholdsvis EMRK's artikel 3?
- 2) Såfremt det første spørgsmål, litra a) eller b), besvares bekræftende: Gælder dette ligeledes, når
 - a) anerkendte flygtninge i den medlemsstat, der har anerkendt flygtningestatus (i den foreliggende sag Bulgarien) ikke eller kun i betydeligt begrænset omfang i forhold til andre medlemsstater modtager eksistenssikrende ydelser, men de for så vidt ikke behandles anderledes end den pågældende medlemsstats statsborgere
 - b) anerkendte flygtninge ganske vist formelt og retligt er ligestillet med landets egne statsborgere, men de i praksis har vanskeligere adgang til de dermed forbundne ydelser, og der ikke findes et passende integrationsprogram, som er dimensioneret til at imødekomme den berørte persongruppes særlige behov med henblik på at sikre en faktisk ligebehandling med landets egne borgere?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 609).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2005/85/EF af 1.12.2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT 2005, L 326, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den
15. september 2017 — Bundesrepublik Deutschland mod Amar Omar**

(Sag C-541/17)

(2017/C 402/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesrepublik Deutschland

Sagsøgt: Amar Omar

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat (her Tyskland) i henhold til gennemførelsen af hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32⁽¹⁾ henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF⁽²⁾ afviser en ansøgning om international beskyttelse, fordi ansøgeren er blevet tildelt flygtningestatus i en anden medlemsstat, såfremt udformningen af den internationale beskyttelse, navnlig levevilkårene for anerkendte flygtninge i den anden medlemsstat (her Bulgarien), der allerede har tilkendt ansøgeren international beskyttelse,
 - a) ikke opfylder kravene i artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU⁽³⁾ og/eller
 - b) er i strid med artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder henholdsvis EMRK's artikel 3?
- 2) Såfremt det første spørgsmål, litra a) eller b), besvares bekræftende: Gælder dette ligeledes, når
 - a) anerkendte flygtninge i den medlemsstat, der har anerkendt flygtningestatus (i den foreliggende sag Bulgarien) ikke eller kun i betydeligt begrænset omfang i forhold til andre medlemsstater modtager eksistenssikrende ydelser, men de for så vidt ikke behandles anderledes end den pågældende medlemsstats statsborgere
 - b) anerkendte flygtninge ganske vist formelt og retligt er ligestillet med landets egne statsborgere, men de i praksis har vanskeligere adgang til de dermed forbundne ydelser, og der ikke findes et passende integrationsprogram, som er dimensioneret til at imødekomme den berørte persongruppes særlige behov med henblik på at sikre en faktisk ligebehandling med landets egne borgere?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 60).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2005/85/EF af 1.12.2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337, s. 9).

Appel iværksat den 18. september 2017 af BPC Lux 2 Sàrl m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-812/14, BPC Lux 2 Sàrl m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-544/17 P)

(2017/C 402/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: BPC Lux 2 Sàrl m.fl. (ved K. Bacon, QC, barrister B. Woogar og solicitors J. Webber og M. Steenson)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Den Portugisiske Republik

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet realitetsbehandling.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellanternes omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Dette er en appel til prøvelse af Rettens kendelse af 19. juli 2017 i sag T-812/14 BPC Lux 2 Sàrl mod Europa-Kommissionen, EU:T:2017:560 (»den appellerede kendelse«), hvorved Retten afviste appellanternes søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 5682 om statsstøtte SA.39250 Afvikling af Banco Espírito Santo (»den anfægtede afgørelse«).

Retten fastslog i den appellerede kendelse ex officio, at appellanterne ikke havde en interesse i en annullation, og at deres søgsmål følgelig ikke kunne antages til realitetsbehandling. Appellanterne har nu iværksat appel ved Domstolen, støttet på det enkelte anbringende, at Retten begik en retlig fejl og/eller gengav de beviser, den blev forelagt, åbenbart urigtigt.

Retten begik navnlig en fejl ved at fastslå, at en annullation af den anfægtede afgørelse ikke kunne have nogen indvirkning på den nationale retssag, fordi den vedrørte spørgsmål om national ret, hvorimod denne retssag vedrører EU-retlige problemstillinger. Som anført nedenfor havde appellanterne således fremlagt dokumentation fra deres portugisiske advokat — som hverken Kommissionen eller Den Portugisiske Republik har bestridt — for, at en annullation af den anfægtede afgørelse i væsentlig grad ville forøge sandsynligheden for, at de ville få medhold i deres nationale begæring om domstolsprøvelse, hvilket ville berettige dem til enten en annullation af afviklingen af Banco Espírito Santo eller at kræve erstatning. Ved at nå til den modsatte konklusion, og derved nægte de portugisiske retter muligheden for selv at behandle punktet, satte Retten retsstridigt sin egen vurdering af fortolkningen af national ret i stedet for de portugisiske retters, og/eller gengav de beviser, den blev forelagt, åbenbart urigtigt.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea hovrätt (Sverige) den 21. september 2017 — Rebecka Jonsson mod Société du Journal L'Est Républicain

(Sag C-554/17)

(2017/C 402/18)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea hovrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rebecka Jonsson

Sagsøgt: Société du Journal L'Est Républicain

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 ⁽¹⁾ af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, hvorefter sagsomkostningerne skal betales eller afpasses under hensyn til, om parterne henholdsvis vinder eller taber, når der i sagen er fremsat flere påstande, eller når der alene gives delvist medhold i en påstand?
- 2) Såfremt svaret på spørgsmål 1 er bekræftende, hvordan skal begrebet »tabende part« i forordningens artikel 16 da fortolkes?»

⁽¹⁾ EUT 2007, L 199, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 22. september 2017,
2M-Locatel A/S mod Skatteministeriet**

(Sag C-555/17)

(2017/C 402/19)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: 2M-Locatel A/S

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielt spørgsmål

Skal i den Kombinerede Nomenklatur i Den Fælles Toldtarif, som affattet ved bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 ⁽¹⁾ af 17. oktober 2006 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽²⁾ om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif,

(i) underopdelingen »— Videotunere« af hovedposition 8528,

(ii) underposition 8528 71 13 samt

(iii) underposition 8528 71 90

fortolkes således, at *en vare*, som opfylder varebeskrivelsen i underposition 8528 71 13, og som har kapacitet til at modtage, indstille og behandle Live TV-fjernsynssignaler transmitteret via internetteknologi, men ikke til at modtage, indstille og behandle Live TV-fjernsynssignaler transmitteret via sendemast, kabel-tv eller satellit, *skal tariferes* i underposition 8528 71 13, i underposition 8528 71 90 eller i en tredje underposition?

⁽¹⁾ EUT 2006 L 301, s. 1

⁽²⁾ EFT 1987 L 256, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 22. september 2017 — Y.Z. m.fl. og Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sag C-557/17)

(2017/C 402/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Appellanter: Y.Z., Z.Z., Y.Y. og Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF ⁽¹⁾ af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring [...] fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en opholdstilladelse, der er meddelt i forbindelse med en familiesammenføring, såfremt opholdstilladelsen er opnået ved svigagtige oplysninger, men familiemedlemmet ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger?
- 2) Skal artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/109/EF ⁽²⁾ af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlændinge [...] fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en status som fastboende udlænding, såfremt denne status er opnået ved svigagtige oplysninger, men den fastboende udlænding ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger?

⁽¹⁾ EUT 2003, L 251, s. 12.

⁽²⁾ EUT 2004, L 16, s. 44.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 26. september 2017 — UAB »Bene Factum« mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sag C-567/17)

(2017/C 402/21)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Appellant: UAB »Bene Factum«

Den anden part: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 27, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 92/83/EØF ⁽¹⁾ af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på alle produkter, som ifølge deres primære (direkte) tiltænkte anvendelsesformål ikke er bestemt til konsum, uden hensyntagen til den omstændighed, at visse personer indtager kosmetikartikler og produkter til personlig pleje såsom de i nærværende sag omhandlede som alkoholholdige drikkevarer med henblik på beruselse?

- 2) Påvirkes svaret på det første spørgsmål af den omstændighed, at den person, der importerede de omhandlede produkter fra en medlemsstat, vidste, at produkterne, som indeholdt denatureret ethanol, var fremstillet efter hans ordre og blev udbudt (solgt) til endelige forbrugere i Litauen af andre personer, indtages af visse personer som alkoholholdige drikkevarer, og han derfor fremstillede og mærkede disse produkter under hensyntagen til denne omstændighed med det formål at sælge så mange af dem som muligt?

⁽¹⁾ EFT 1992, L 316, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 28. september 2017 — Openbaar Ministerie mod Samet Ardic

(Sag C-571/17)

(2017/C 402/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Openbaar Ministerie

Sagsøgt: Samet Ardic

Præjudicielt spørgsmål

Såfremt den eftersøgte person under en sag, hvor han personligt var til stede, ved en retskraftig afgørelse er blevet kendt skyldig og idømt en betinget frihedsstraf, er den senere sag, hvorunder retten, uden at den eftersøgte person selv er til stede, ændrer den betingede afgørelse og gør den ubetinget, fordi den eftersøgte person ikke har opfyldt vilkårene og har unddraget sig tilsyn og vejledning fra en resocialiseringsembedsmand, en »retssag, der førte til afgørelsen« som omhandlet i 4a i rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT 2002, L 190, s. 1).

Sag anlagt den 12. oktober 2017 — Republikken Østrig mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-591/17)

(2017/C 402/23)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Republikken Østrig (ved G. Hesse, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 TEUF, 34 TEUF, 56 TEUF og 92 TEUF ved at indføre afgift på personbiler via Infrastrukturabgabengesetz (infrastrukturafgiftsloven) af 8. juni 2015 (BGB1. I s. 904), som affattet ved artikel 1 i lov af 18. maj 2017 (BGB1. IS. 1218), og ved at fastsætte en

undtagelse for ejere af køretøjer, der er indregistreret i Tyskland, indført i Kraftfahrzeugsteuergesetz (lov om afgift på motorkøretøjer), som affattet ved bekendtgørelse af 26. september 2002 (BGB1. I s. 3818), ved den anden Verkehrsteueränderungsgesetz (lov om ændring af loven om afgift på køretøjer) af 8. juni 2017 (BGB1. I s. 901) og senest ændret ved lov om ændring af den anden lov om ændring af loven om afgift på køretøjer af 6. juni 2017 (BGB1. I s. 1493).

— Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1) Indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet ved godtgørelse af afgiften for anvendelsen af infrastrukturen via en undtagelse for ejere af motorkøretøjer, der er indregistreret i Tyskland

Infrastrukturabgabegesetz (infrastrukturafgiftsloven) forpligter alle brugere af det tyske motorvejsnet til at betale en afgift for anvendelse af infrastrukturen, der er inddelt i trin efter køretøjets udledningsklassificering. Vejbrugere, der er hjemmehørende i Tyskland, får imidlertid en godtgørelse, der minimum svarer til det samme beløb via en undtagelse, der er forankret i Kraftfahrzeugsteuergesetz (lov om afgift på motorkøretøjer). Den tidsmæssige og indholdsmæssige sammenhæng mellem afgiften for anvendelse af infrastrukturen og undtagelsen for afgiften på motorkøretøjer med et beløb, der minimum svarer hertil, medfører, at det i realiteten kun er udenlandske brugere af vejene, der belastes af afgiften for anvendelsen af infrastrukturen.

Republikken Østrig er af den opfattelse, at de to foranstaltninger, fordi de tidsmæssigt og indholdsmæssigt hænger uløseligt sammen, skal bedømmes samlet i forhold til EU-retten. Lovgivningen medfører en indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, som i medfør af artikel 18 TEUF kræver en begrundelse. Ifølge Republikken Østrig foreligger der ikke en sådan begrundelse for forskelsbehandling af udenlandske bilister. Lovgivningen tilsidesætter derfor artikel 18 TEUF.

2) Indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet ved udformningen af afgiften for anvendelsen af infrastrukturen

En forskelsbehandling mellem de nationale og de udenlandske brugere af vejnettet følger desuden af den omstændighed, at kontrollen med betalingspligten og med sanktionerne i tilfælde af manglende betaling eller med ukorrekt betaling af afgiften for anvendelsen af infrastrukturen primært finder anvendelse i forhold til udenlandske bilister, fordi de tyske bilister automatisk pålægges betaling af afgiften for anvendelsen af infrastrukturen.

3) Tilsidesættelse af artikel 34 TEUF og 56 TEUF

Ifølge Republikken Østrig sker der desuden en tilsidesættelse af den frie bevægelighed for varer og for den frie udveksling af tjenesteydelser, for så vidt som lovgivningen indvirker på den grænseoverskridende levering af varer med små køretøjer med en totalvægt på under 3,5 ton, der pålægges afgiften for anvendelsen af infrastrukturen, og på ikke-hjemmehørendes levering af tjenesteydelser. Lovgivningen skal derfor — ud over den allerede anførte forskelsbehandling — desuden anses for at udgøre en ulovlig begrænsning af de nævnte grundlæggende friheder, som ikke er begrundet.

4) Tilsidesættelse af artikel 92 TEUF

Endelig tilsidesætter lovgivningen artikel 92 TEUF, for så vidt som den omfatter kommercielle bustransporter eller varetransporter med motorkøretøjer på under 3,5 ton. Artikel 92 TEUF fastsætter ikke nogen mulighed for begrundelse, således at tilstedeværelsen af en forskelsbehandling i henhold til artikel 92 TEUF allerede af denne grund medfører, at lovgivningen er i strid med EU-retten.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. august 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-347/15) ⁽¹⁾

(2017/C 402/24)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. september 2017 — Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)

(Sag C-592/16) ⁽¹⁾

(2017/C 402/25)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-130/17) ⁽¹⁾

(2017/C 402/26)

Processprog: bulgarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

RETTE

Rettens dom af 10. oktober 2017 — Klement mod KHIM — Bullerjan (Form som en ovn)

(Sag T-211/14 RENV) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — tredimensionalt EU-varemærke — form som en ovn — reel brug af varemærket — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), og art. 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — arten af brugen af varemærket — form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer særpræget)

(2017/C 402/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Toni Klement (Dippoldiswalde, Tyskland) (ved advokat J. Weiser)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schiffko og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Bullerjan GmbH (Isernhagen-Kirchhorst, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. januar 2014 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 927/2013-1) vedrørende en fortabelsessag mellem Toni Klement og Bullerjan.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Toni Klement bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten og for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Rettens dom af 10. oktober 2017 — Cofra mod EUIPO — Armand Thiery (1841)(Sag T-233/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket 1841 — det ældre nationale ordmærke AD-1841-TY — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — hensyntagen til supplerende beviser — artikel 57, stk. 2, og artikel 76, stk. 2, i forordning (EU) nr. 207/2009 (nu artikel 64, stk. 2, og artikel 95, stk. 2, i forordning (EF) 2017/1001) — regel 40, stk. 6, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 19, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2017/1430) — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), i forordning 2017/1001] — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]

(2017/C 402/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cofra Holding AG (Zug, Schweiz) (ved advokat Aznar Alonso)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Armand Thiery SAS (Levallois Perret, Frankrig) (ved advokat A. Grolée)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. februar 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 805/2014–1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Armand Thiery og Cofra Holding.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Cofra Holding AG bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Armand Thiery SAS i forbindelse med denne sag afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 29.6.2015.

Rettens dom af 10. oktober 2017 — Kolachi Raj Industrial mod Kommissionen(Sag T-435/15) ⁽¹⁾

(Dumping — import af cykler afsendt fra Cambodja, Pakistan og Filippinerne — udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes over for importen af cykler med oprindelse i Kina, til også at omfatte denne import — gennemførelsesforordning (EU) 2015/776 — artikel 13, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1225/2009 — samleprocesser — cykeldeles herkomst og oprindelse — oprindelsescertifikater — utilstrækkelige bevisværdi — produktionsomkostninger for dele til cykler)

(2017/C 402/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd (Karachi, Pakistan) (ved P. Bentley, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, M. França og A. Demeneix, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/776 af 18. maj 2015 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EU) nr. 502/2013 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Cambodja, Pakistan og Filippinerne, uanset om varen er angivet med oprindelse i Cambodja, Pakistan og Filippinerne (EUT 2015, L 122, s. 4), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/776 af 18. maj 2015 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EU) nr. 502/2013 over for importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af cykler afsendt fra Cambodja, Pakistan og Filippinerne, uanset om varen er angivet med oprindelse i Cambodja, Pakistan og Filippinerne, annulleres, for så vidt som den vedrører Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kolachi Raj Industrial (Private) afholdte omkostninger.
- 3) European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Retten dom af 11. oktober 2017 — Osho Lotus Commune mod EUIPO — Osho International Foundation (OSHO)

(Sag T-670/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket OSHO — absolut registreringshindring — manglende beskrivende karakter — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c)], i forordning (EU) 2017/1001] — manglende modstrid med den offentlige orden — artikel 7, stk. 1, litra f), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel, stk. 1, litra f)], i forordning (EU) 2017/1001])

(2017/C 402/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Osho Lotus Commune eV (Köln, Tyskland) (ved advokat M. Viefhues)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved P. Ivanov og A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Osho International Foundation (Zürich, Schweiz) (ved barrister P. Brandreth)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. september 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1997/2014–4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Osho Lotus Commune og Osho International Foundation

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Osho Lotus Commune eV bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) Osho International Foundation bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Retten dom af 6. oktober 2017 — NRJ Group mod EUIPO — Sky International (SKY ENERGY)

(Sag T-184/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket SKY ENERGY — det ældre EU-ordmærke NRJ — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b)], i forordning (EU) 2017/1001])

(2017/C 402/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NRJ Group (Boileau, Frankrig) (ved advokat M. Antoine-Lalance)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sky International AG (Zug, Schweiz) (ved solicitor J. Barry)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 3137/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem NRJ Group og Sky International.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) NRJ Group betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens dom af 10. oktober 2017 — Solelec m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-281/16) ⁽¹⁾

(Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — elektricitetsarbejder (stærkstrøm) som led i projektet med udvidelse og modernisering af Parlamentets Konrad Adenauer-Bygning i Luxembourg — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — åbenbart urigtigt skøn — udvælgelseskriterier — teknisk og faglig kapacitet — tildelingskriterier — unormalt lavt bud — kontraktens værdi)

(2017/C 402/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luxembourg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luxembourg), Paul Wagner et fils SA (Luxembourg, Luxembourg) og Socom SA (Foetz, Luxembourg) (ved advokat S. Marx)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Mraz og L. Chrétien, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 27. maj 2016 om afvisning af sagsøgernes bud for del 75 som led i udbudsprocedure nr. INLO-D-UPIL-T-15-AO6, »Elektricitet — stærkstrøm«, om projektet med udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-Bygningen i Luxembourg (Luxembourg) samt om annullation af den afgørelse, hvorved denne del blev tildelt en anden tilbudsgiver.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Solelec SA, Mannelli & Associés SA, Paul Wagner et fils SA og Socom SA betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Rettens dom af 12. oktober 2017 — Moravia Consulting mod EUIPO — Citizen Systems Europe (SDC-554S)

(Sag T-316/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket SDC-554S — det ikke-registrerede ældre nationale ordmærke SDC-554S — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001) — beviser for indholdet af national ret — regel 19, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra d), i den delegerede forordning (EU) 2017/1430] — fremlæggelse af beviser for første gang for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001])

(2017/C 402/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Moravia Consulting spol. s r. o. (Brno, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat M. Kyjovský)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Citizen Systems Europe GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne C. von Donat, J. Lipinsky, J. Hagenberg, T. Hollerbach og C. Nitschke)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1575/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Moravia Consulting og Citizen Systems Europe.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Moravia Consulting spol. s r. o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

Rettens dom af 12. oktober 2017 — Moravia Consulting mod EUIPO — Citizen Systems Europe (SDC-888TII RU)

(Sag T-317/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket SDC-888TII RU — det ældre ikke-registrerede ordmærke SDC-888TII RU — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001) — beviser for indholdet af national ret — regel 19, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra d), i delegeret forordning (UE) 2017/1430] — fremlæggelse af beviser for første gang for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001))

(2017/C 402/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Moravia Consulting spol. s r. o. (Brno, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat M. Kyjovský)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Citizen Systems Europe GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne C. von Donat, J. Lipinsky, J. Hagenberg, T. Hollerbach og C. Nitschke)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1566/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Moravia Consulting og Citizen Systems Europe.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Moravia Consulting spol. s r. o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

Rettens dom af 12. oktober 2017 — Moravia Consulting mod EUIPO — Citizen Systems Europe (SDC-444S)

(Sag T-318/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket SDC-444S — det ikke-registrerede ældre nationale ordmærke SDC-444S — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2017/1001) — beviser for indholdet af national ret — regel 19, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 7, stk. 2, litra d), i den delegerede forordning (EU) 2017/1430] — fremlæggelse af beviser for første gang for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001)

(2017/C 402/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Moravia Consulting spol. s r. o. (Brno, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat M. Kyjovský)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Citizen Systems Europe GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne C. von Donat, J. Lipinsky, J. Hagenberg, T. Hollerbach og C. Nitschke)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1573/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Moravia Consulting og Citizen Systems Europe.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Moravia Consulting spol. s r. o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

Rettens dom af 10. oktober 2017 — Asna mod EUIPO — Wings Software (ASNA WINGS)

(Sag T-382/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ASNA WINGS — ældre Benelux ordmærke WINGS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001) — beviser fremlagt for første gang for Retten)

(2017/C 402/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Asna, Inc. (San Antonio, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne J.-B. Devaureix og J. Erdozain López)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Wings Software BVBA (Heist-Op-den-Berg, Belgien) (ved advokaterne C. Dekoninck og J. Bussé)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. april 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 436/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Wings Software og Asna.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Asna, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016.

Rettens dom af 6. oktober 2017 — Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo mod EUIPO — Zanini Porte (silente PORTE & PORTE)

(Sag T-386/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket silente PORTE & PORTE — reel brug — stedet for brugen — arten af anvendelsen — tredjemands brug — fortabelseserklæring — ret til forsvar — artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 402/37)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo Snc (Caerano di San Marco, Italien) (ved advokat B. Osti)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Di Natale og L. Rampini, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zanini Porte SpA (Bosco Chiesanuova, Italien) (ved advokat A. Rizzoli)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. april 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 240/2015-1) vedrørende en fortabelsessag mellem Zanini Porte og Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo Snc betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 13. oktober 2017 — Sensi Vigne & Vini mod EUIPO — El Grifo (CONTADO DEL GRIFO)(Sag T-434/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket CONTADO DEL GRIFO — det ældre EU-figurmærke EL GRIFO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2017/C 402/38)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Sensi Vigne & Vini Srl (Lamporecchio, Italien) (først ved advokat F. Caricato, derefter ved M. Cartella og B. Cartella)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: El Grifo, SA (San Bartolomé de Lanzarote, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. maj 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2218/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem El Grifo og Sensi Vigne & Vini

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Sensi Vigne & Vini Srl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 350 af 26.9.2016.

Rettens dom af 13. oktober 2017 — Brouillard mod Kommissionen(Sag T-572/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansættelse — meddelelse om udvælgelsesprøve — almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/306/15 — fransksprogede juristlingvister til Den Europæiske Unions Domstol — onlineansøgning — forhåndsudvælgelse efter kvalifikationer — krævede eksamensbeviser — uddannelsesniveau svarende til en afsluttet juridisk uddannelse fra et belgisk, fransk eller luxembourgsk universitet — mastergrad 2 i jura, økonomi, forvaltning, med privatret som speciale, som jurist-lingvist — udstedelse efter en »validering af erhvervs erfaring« — ingen adgang til at deltage i prøverne i en udvælgelsesprøve — annullationssøgsmål — stævningens indhold — afvisning — faglige kvalifikationer — krav om en hel juridisk uddannelse — anerkendelse af eksamensbeviser)

(2017/C 402/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alain Laurent Brouillard (Bruxelles, Belgien) (først ved advokat P. Vande Castele, derefter ved advokat H. Brouillard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af afgørelsen truffet af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO), fremsendt til sagsøgeren ved e-mail af 24. september 2015, om ikke at give ham adgang til den næste fase i den »almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/306/15 på grundlag af kvalifikationer og prøver«, afholdt med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af bl.a. »[f]ransksprogede (FR) juristlingvister (AD 7)« ved Den Europæiske Unions Domstol, dels af afgørelserne om udvælgelse og udnævnelse, truffet i forbindelse med den nævnte udvælgelsesprøve.

Konklusion

- 1) *Afgørelsen truffet af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO), fremsendt til Alain Laurent Brouillard ved e-mail af 24. september 2015, om ikke at give ham adgang til den næste fase i den »almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/306/15 på grundlag af kvalifikationer og prøver«, afholdt med henblik på oprettelse af en reserveliste til ansættelse af bl.a. »[f]ransksprogede (FR) juristlingvister (AD 7)« ved Den Europæiske Unions Domstol, annulleres.*
- 2) *I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.*
- 3) *Alain Laurent Brouillard og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler i den sag, der gav anledning til kendelsen af 20. januar 2016, Brouillard mod Kommissionen (F-148/15 R).*

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-148/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 3. oktober 2017 — PM mod ECHA

(Sag T-656/16) ⁽¹⁾

(REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som indrømmes små og mellemstore virksomheder (SMV'er) — fastlæggelse af virksomhedens størrelse — ECHA's kontrol af virksomhedens erklæring — anmodning om at fremlægge beviser for virksomhedens status som SMV'er — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift)

(2017/C 402/40)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: PM (ved advokat C. Zambrano Almero)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (først ved E. Maurage, J.-P. Trnka og M. Heikkilä, derefter ved J.-P. Trnka og M. Heikkilä, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. Garcia Molyneux)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECHA's afgørelse SME(2016) 3198 af 12. juli 2016, hvori det konstateres, at sagsøgeren ikke har fremlagt de nødvendige beviser med henblik på at opnå den nedsættelse af gebyret, der er fastsat for mellemstore virksomheder, og hvori sagsøgeren blev pålagt en administrationsafgift.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) PM bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Rettens dom af 17. oktober 2017 — Murka mod EUIPO (SCATTER SLOTS)

(Sag T-704/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket SCATTER SLOTS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001])

(2017/C 402/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Murka Ltd (Tortola, De Brittske Jomfruøer) (ved advokat S. Santos Rodriguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. juni 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 471/2016-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat SCATTER SLOTS som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Murka Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 454 af 5.12.2016.

Rettens dom af 6. oktober 2017 — Karelia mod EUIPO (KARELIA)

(Sag T-878/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket KARELIA — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001])

(2017/C 402/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ino Karelia (Kalamata, Grækenland) (ved advokat M. Karpathakis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. september 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1562/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet KARELIA som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Ino Karelia betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 38 af 6.2.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 28. september 2017 — Vnesheconombank mod Rådet

(Sag T-737/14 R)

(Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 402/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (Moskva, Rusland) (ved advokaterne J. Viñals Camallonga, J. Iriarte Ángel og L. Barriola Urruticoechea)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Florindo Gijón og P. Mahnič Bruni, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, S. Pardo Quintillán og D. Gauci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 13) og af Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT 2014, L 229, s. 1), for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Rettens kendelse af 11. oktober 2017 — Guardian Glass España, Central Vidriera mod Kommissionen(Sag T-170/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — skattefordele, der indrømmes af en lokal myndighed i en medlemsstat — støtteordning, der erklæres uforenelig med det indre marked — afgørelsens gennemførelse — forpligtelse til at kontrollere støttemodtagernes individuelle situation — Kommissionens manglende stillingtagen — akt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)

(2017/C 402/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Guardian Glass España, Central Vidriera, SLU (Llodio, Spanien) (ved advokaterne M. Araujo Boyd, D. Armesto Macías og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse, der er indeholdt i et dokument af 15. juli 2015 med overskriften »Skattemæssige tvister i Baskerlandet (Álava) — uformel underretning vedrørende supplerende bemærkninger om foreneligheden med retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte fra 1998«

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Det er uforment at træffe afgørelse om Kongeriget Spaniens anmodning om intervention.
- 3) Guardian Glass España, Central Vidriera, SLU bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Rettens kendelse af 28. september 2017 — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod Kommissionen(Sag T-207/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — retsakter, der aldrig er blevet vedtaget — påstand om, at det er uforment at træffe afgørelse — påstand om, at stævningen fortolkes, som om den vedrører en anden retsakt end de anførte retsakter — ikke lagt til grund — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 402/45)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude og A. Katsimerou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af en angivelig afgørelse om at udelukke sagsøgeren og af en angivelig afgørelse om at registrere og aktivere meddelelsen om udelukkelse af sagsøgeren i systemet for tidlig varsling (SAP) og i systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger i hovedsagen og i sagen om foreløbige forholdsregler og betaler to tredjedele af Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis' omkostninger i disse sager.
- 3) Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis bærer en tredjedel af sine egne omkostninger i disse sager.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Rettens kendelse af 27. september 2017 — Gaki mod Europol

(Sag T-366/16) ⁽¹⁾

(Annullations- og erstatningssøgsmål — tilsidesættelse af formkrav — påstande om, at der meddeles påbud — åbenbart afvisningsgrundlag — åbenbart inkompetent — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2017/C 402/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Anastasia-Soultana Gaki (Düsseldorf, Tyskland) (først ved advokat A. Heinen, derefter ved advokat G. Keisers)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) (ved D. Neumann og S. Ryder, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. van der Hout og P. Lux)

Sagens genstand

Dels en påstand i henhold til artikel 263 TEUF i det væsentlige om, at Europol foretager visse foranstaltninger og om annullation af afgørelse fra Den Fælles Kontrolinstans for Europol af 4. maj 2016 vedrørende en klage indgivet af sagsøgeren, dels en påstand i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) frifindes.
- 2) Anastasia-Soultana Gaki betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Rettenns kendelse af 10. oktober 2017 — Alex mod Kommissionen(Sag T-841/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — finansiering af et byudviklingsprojekt — klage — indledende undersøgelsesprocedure — kommissionsafgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — søgsmål, hvorved der rejses tvivl om, hvorvidt Kommissionens afgørelse er begrundet — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2017/C 402/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alex SCI (Bayonne, Frankrig) (ved advokat J. Fouchet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og C. Georgieva-Kecsmar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afvisning af en klage vedrørende den angiveligt ulovlige statsstøtte, som Den Franske Republik har ydet til communauté d'agglomération Côte Basque-Adour som led i projektet Technocité (SA.44409).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om den begæring om intervention, som Den Franske Republik har fremsat.
- 3) Alex SCI bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger i forbindelse med begæringen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 30.1.2017.

Kendelse afsagt af Rettenns præsident den 29. september 2017 — Amplexor Luxembourg mod Kommissionen

(Sag T-211/17 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelseskontrakter — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)

(2017/C 402/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Amplexor Luxembourg Sàrl (Bertrange, Luxembourg) (ved advokat J.-F. Steichen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Estrada de Solà og O. Verheecke, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om anordning af foreløbige forholdsregler dels om udsættelse af gennemførelsen af Den Europæiske Unions Publikationskontors (OP) afgørelse af 13. februar 2017 inden for rammerne af udbudsprocedure nr. 10651, for så vidt som den indplacerede budet fra Jouve og Skrivanek-konsortiet på førstepladsen, dels om suspension af rammekontrakten indgået mellem OP og det nævnte konsortium.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. september 2017 — António Conde & Companhia mod Kommissionen**(Sag T-244/17 R II)*****(Særlige rettergangsformer — fiskerifartøj — den regionale fiskeriforvaltningsorganisation for det nordøstlige Atlanterhav — antagelse til realitetsbehandling — nye faktiske omstændigheder — ændrede omstændigheder — begæring om foreløbige forholdsregler — manglende søgsmålsinteresse)***

(2017/C 402/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugal) (ved advokat J.R. García-Gallardo Gil-Fournier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, A. Lewis og F. Moro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om iværksættelse af foreløbige forholdsregler, der pålægger Europa-Kommissionen dels at afholde sig fra at lægge pres på Den Portugisiske Republik med henblik på at udelukke fiskerfartøjet Calvão fra listen over fartøjer, der fører portugisisk flag, med tilladelse til at fiske i det NAFO-regulerede område, dels at fremlægge de dokumenter, der vedrører udvekslingen mellem Kommissionen og Portugals repræsentanter, angående udelukkelsen af sagsøgerens fartøjer fra det NAFO-regulerede område.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens vicepræsident den 26. september 2017 — Wall Street Systems UK mod ECB**(Sag T-579/17 R)*****(Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af et likviditetsstyringssystem — afvisning af en tilbudsgivers tilbud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)***

(2017/C 402/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wall Street Systems UK Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat A. Csaki)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved C. Kroppenstedt og I. Köpfer, som befuldmægtigede, samt advokaterne U. Soltész og A. Neun)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen om afslag på den klage, som sagsøgeren havde indgivet i forbindelse med udbudsprocedure 2016/S 093-165651.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Kendelse af 29. august 2017 i sag T-579/17 R ophæves.*
- 3) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 11. september 2017 — L mod Parlamentet

(Sag T-156/17)

(2017/C 402/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: L (ved advokat I. Coutant Peyre)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Parlamentets afgørelse om at opsiges sagsøgeren, dateret den 24.6.2016 og modtaget den 25.7.2016.
- Parlamentet tilpligtes at betale en erstatning for ikke-økonomisk tab på 100 000 EUR, og
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ni anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af principperne om beskyttelse af whistleblowers som fastsat i tjenestemandsvedtægtens artikel 22a og 22b og i artikel 6, stk. 1, i de interne regler og af Unionens respektive interesse.
2. Andet anbringende om manglende begrundelse.
3. Tredje anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.

6. Sjette anbringende om Parlamentets manglende besvarelse af sagsøgerens ansøgning om bistand i henhold til artikel 24, tilsidesættelse af retten til forsvar og tilsidesættelse af retten til mægling.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af retten til aktindsigt i dokumenter, der er bebyrdende for sagsøgeren.
8. Ottende anbringende om magtmisbrug.
9. Niende anbringende om ulovlig opsigelse.

Sag anlagt den 6. august 2017 — Gestvalor 2040 m.fl. mod SRB

(Sag T-520/17)

(2017/C 402/52)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Gestvalor 2040, SL (Madrid, Spanien) og 596 andre sagsøgere (ved advokat P. Rúa Sobrino)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at Retten realitetsbehandler nærværende annulationssøgsmål mod »Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse truffet på eksekutivmødet den 7. juni 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A., med identifikationsnummer for juridiske personer 80H66LPTVDLM0P28XF25, adresseret til FROB (SRB/EES/2017/08)«, og at Retten efter behørig behandling af sagen

- annullerer den anfægtede afgørelse,
- fastslår, at artikel 18 og 29 i forordning (EU) nr. 806/2014 er ulovlige og ikke kan finde anvendelse, og
- tilpligter Den Fælles Afviklingsinstans at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 16. august 2017 — Cambra Abaurrea mod Parlamentet m.fl.

(Sag T-553/17)

(2017/C 402/53)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Agustín Cambra Abaurrea (Marcilla, Spanien) (ved advokat A. Mayayo Martínez)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet Rådet for Den Europæiske Union og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at der inden for den fastsatte frist og under overholdelse af formkravene er anlagt et annulationssøgsmål ved Den Europæiske Unions Ret til prøvelse af afgørelse fra Den Fælles Afviklingsinstans afgørelse, som har medført betydelig formuetab for de tidligere lovmæssige aktionærer og fordringshavere i Banco Popular, og der afsiges i rette tid en dom til annulation af denne afgørelse.
- Subsidiært fastslås det at gennemførelsen af afgørelsen af Den Fælles Afviklingsinstans og FROB straks suspenderes, for så vidt som afgørelsens gyldighed og ikrafttrædelse medfører uoprettelige eller svært oprettelige formuetab for Banco Polulars aktionærer, som har mistet denne status af aktionærer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 29. august 2017 — Alonso Goñi m.fl. mod SRB

(Sag T-585/17)

(2017/C 402/54)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Pablo Alonso Goñi (Legutio, Spanien), Xabier Alonso Vicinay (Legutio), Leire Alonso Vicinay (Legutio) (ved advokat R. García Bragado Acín)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at der er anlagt annulationssøgsmål mod afgørelse SRB/EES/2017/08 af 7. juni 2017 om afvikling af Banco Popular Español, og at der er fremsat den fornødne argumentation til støtte herfor, og søgsmålet antages til realitetsbehandling, efter at de relevante undersøgelser er foretaget, idet proceduren i artikel 120 ff. i Rettens procesreglement følges.
- Da det er praktisk umuligt at vende tilbage til tiden før gennemførelsen af ovennævnte afgørelse, fastslås det, at Den Fælles Afviklingsinstans skal erstatte det tab, som er forvoldt sagsøgerne, svarende til det beløb, de har investeret, eller til et andet beløb, som måtte blive fastsat med henblik på efterkomme dommen.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 4. september 2017 — Balti Gaas mod Kommissionen

(Sag T-596/17)

(2017/C 402/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Balti Gaas OÜ (Tallinn, Estland) (ved advokaterne E. Tamm og L. Naaber Kivisoo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen forenes med sag T-236/17.
- Det fastslås i henhold til artikel 265, stk. 3, TEUF, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold EU-retten ved ikke at vedtage en begrundet afgørelse vedrørende sagsøgerens støtteansøgning, og Kommissionen tilpligtes at foretage en grundig undersøgelse af sagsøgerens støtteansøgning, at vedtage en begrundet afgørelse og meddele denne afgørelse til sagsøgeren.
- Subsidiært i tilfælde af, at Domstolen finder, at der ikke foreligger en undladelse af at handle, har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 14. marts 2017 om udvælgelse og tildeling af tilskud til aktioner, som bidrager til projekter af fælles interesse i henhold til Connecting europe-faciliteten inden for transeuropæisk energiinfrastruktur (C(2017) 1593 final), annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 14. marts 2017 om udvælgelse og tildeling af tilskud til aktioner, som bidrager til projekter af fælles interesse i henhold til Connecting europe-faciliteten inden for transeuropæisk energiinfrastruktur (C(2017) 1593 final), kun nævner sagsøgerens midler, men ikke indeholder en begrundet afgørelse vedrørende sagsøgerens støtteansøgning.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat en væsentlig formforskrift ved ikke at give en begrundelse.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen og INEA har overskredet deres kompetence. Kommissionen og INEA afviste støtte baseret på et argument om, at Paldiski LNG-terminalen ikke længere er nødvendig for Østersøregionens forsyningssikkerhed vedrørende naturgas. Sagsøgeren finder, at virkningen af denne erklæring udgør en væsentlig ændring af en PCI-liste (forordning (EU) nr. 347/2013 og forordning (EU) nr. 2016/89). I denne forbindelse skal Kommissionen vedtage en delegeret forordning, ikke fremsende en skrivelse til sagsøgeren.

4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen og INEA har tilsidesat en væsentlig formforskrift ved ikke at give en begrundelse af den anfægtede afgørelse — Kommissionen og INEA gav ikke en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor sagsøgeren ikke modtog mindst 3 point for alle kategorier, og Kommissionens og INEA's begrundelse var baseret på en fejlagtig forståelse af de faktiske omstændigheder.

Sag anlagt den 7. september 2017 — Vialto Consulting mod Kommissionen

(Sag T-617/17)

(2017/C 402/56)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Vialto Consulting Kft. (Budapest, Ungarn) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 190 951,93 EUR for det faktiske tab, som den er skyld i, at sagsøgeren har lidt, og 129 992,63 EUR for tabt fortjeneste samt morarenter fra afsigelsen af dom i nærværende sag indtil fuld betaling er sket.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 150 000 EUR i kompensation for den skade, som sagsøgerens faglige omdømme har lidt, med tillæg af morarenter fra afsigelsen af dom i nærværende sag indtil fuld betaling er sket.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål ønsker aktieselskabet »Vialto Consulting Korlátolt Felelősségű Társaság« (herefter »Vialto«), at Den Europæiske Unions Ret i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 268 TEUF, tilkender dette erstatning for de skader, det har lidt som følge af den ulovlige adfærd, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (herefter »OLAF«) og andre af Europa-Kommissionens tjenestegrene (herefter »Kommissionen«) har udvist i forbindelse med opfyldelsen af tjenesteydelseskontrakt nr. TR2010/0311 01-02/001, der er finansieret af Den Europæiske Union, og som blev indgået mellem Republikken Tyrkiets centrale finans- og kontraktmyndighed (CFCU) og et konsortium af virksomheder, som Vialto indgik i.

Kommissionen har navnlig — via OLAF og andre af Kommissionens tjenestegrene — forvoldt Vialto følgende skader: (a) et økonomisk tab svarende til et faktisk tab på 190 951,93 EUR; (b) et økonomisk tab svarende til tabt fortjeneste på i alt 129 992,63 EUR; og (c) en ikke-økonomisk skade på i alt 150 000 EUR svarende til den skade, som Vialtos faglige omdømme har lidt.

Vialto gør gældende, at det har lidt de ovenfor nævnte tab som følge af Kommissionens handlinger og undladelser i forbindelse med såvel den kontrol på stedet, som OLAF foretog hos Vialto, som efterfølgende. Vialto gør nærmere bestemt gældende, at Kommissionen har tilsidesat følgende regler, der tillægger borgerne rettigheder:

- Artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 2185/1996 for så vidt angår udførelsen af den kontrol, som OLAF kan foretage, navnlig for så vidt angår OLAF's begrænsede kompetence til at føre kontrol.

- Princippet om god forvaltningsskik, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og proportionalitetsprincippet i forbindelse med den af OLAF foretagne kontrol.
- Retten til at blive hørt i forhold til de handlinger, som Kommissionens Generaldirektorat for Nabolandspolitik og Udvidelsesforhandlinger foretog efter OLAF's kontrol.

Sag anlagt den 8. september 2017 — Teollisuuden Voima mod Kommissionen

(Sag T-620/17)

(2017/C 402/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finland) (ved solicitor M. Powell og advokaterne Y. Utzschneider, K. Struckmann og G. Forwood)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1021 af 10. januar 2017 om statsstøtte SA.44727 2016/C (ex 2016/N), som Frankrig påtænker at yde til Areva-koncernen ⁽¹⁾, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen undlod at give en tilstrækkelig begrundelse under tilsidesættelse af artikel 296 TEUF på grund af uforholdsmæssigt mange overstregninger i den offentliggjorte version af den anfægtede afgørelse, der forhindrer sagsøgeren i at få kendskab til grundlaget for den og Domstolen i at foretage sin prøvelse.
2. Andet anbringende om åbenbart urigtige skøn i forbindelse med genoprettelsen af Areva-koncernens langsigtede rentabilitet.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse henvist til Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder, hvorefter omstrukturingsplanen skal genoprette virksomhedens langsigtede rentabilitet inden for en rimelig tidshorisont og på grundlag af realistiske forventninger ⁽²⁾.
3. Tredje anbringende om åbenbare urigtige skøn ved bedømmelsen af de foreslåede foranstaltninger til at begrænse konkurrencefordrejningen på det marked, hvor Aerva-koncernen primært vil være aktiv efter omstruktureringen.
4. Fjerde anbringende om et åbenbart urigtigt skøn ved at gøre godkendelsen af statsstøtten betinget af u hensigtsmæssige og utilstrækkelige betingelser.

5. Femte anbringende om en åbenbar fejl ved at erklære statsstøtten forenelig med det indre marked i betragtning af, at den foreslåede omstruktureringsplan ikke giver tilstrækkelige garantier for, at Areva vil være i stand til at gennemføre OL3-projektet rettidigt, hvilket strider mod visse andre af EU-traktatens mål, hvilket der burde være blevet taget hensyn til ved undersøgelsen af støttens forenelighed.

⁽¹⁾ EUT 2017, L 155, s. 23.

⁽²⁾ EUT 2014, C 249, s. 1, punkt 47.

Sag anlagt den 21. september 2017 — González Buñuel m.fl. mod SRB

(Sag T-642/17)

(2017/C 402/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Antonio González Buñuel (Barcelona, Spanien) og 12 andre sagsøgere (ved advokaterne J. De Castro Martín, M. Azpitarte Sánchez og J. Ruiz de Villa Jubany)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen truffet af Den Fælles Afviklingsinstans vedrørende BANCO POPULAR ESPAÑOL (SRB/EES/2017/08) annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at betale sagsøgerne, med midler fra den fælles afviklingsfond oprettet i medfør af artikel 67 i forordning nr. 806/2014, en erstatning for de tab, som afgørelsen vedrørende BANCO POPULAR ESPAÑOL direkte har forvoldt dem, en erstatning, hvis beløb fastsættes til markedsværdien af bankens kapitalinstrumenter på dagen (den 6. juni 2017) forud for gennemførelsen af afviklingsordningen. Såfremt Retten ikke tager ovennævnte erstatningspåstand til følge, nedlægges subsidiært påstand om, at Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsøgerne en erstatning, hvis beløb svarer til forskellen mellem det beløb, som sagsøgerne har modtaget som betaling for deres fordringer ved anvendelsen af denne afgørelse, og det beløb, som de ville have modtaget ved en almindelig insolvensbehandling, idet denne forskel fastlægges under en værdiansættelse foretaget af en uafhængig person, som omhandlet i artikel 20, stk. 16, i forordning nr. 806/2014.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsømkostningerne i medfør af artikel 133 og 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 22. september 2017 — Dadimer m.fl. mod SRB**(Sag T-648/17)**

(2017/C 402/59)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Dadimer, S.L. (Madrid, Spanien) og 11 andre sagsøgere (ved advokaterne M. Romero Rey og I. Salama Salama)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. annulleres i medfør af artikel 263 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans pålægges i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at erstatte sagsøgerne det tab, de har lidt, hvilket kan opgøres til et beløb svarende til obligationernes nominelle værdi, opgjort til nutidsværdien på datoen for afgørelsen og tillagt morarenter fra nævnte dato til det tidspunkt, betaling sker.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 133 og 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 25. september 2017 — ViaSat mod Kommissionen**(Sag T-649/17)**

(2017/C 402/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne J. Ruiz Calzado, L. Marco Perpiñà og S. Semey)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens stiltiende afslag af 13. juli 2017 som følge af, at Kommissionen ikke inden for den fastsatte frist afgav svar på sagsøgerens genfremsatte begæring af 31. maj 2017 hvad angår begæringen om aktindsigt, registreret den 20. marts 2017 under reference Gestdem nr. 2017/1725, annulleres.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder eventuelle intervenserende parterers omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

- Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at der foreligger en fuldstændig mangel på begrundelse som følge af det stiltiende afslag på aktindsigt i det ønskede dokument med overskriften »Roadmap of measures towards the compliance of selected and authorised MSS operators with common conditions of Decision 626/2008/EC, including intermediate new steps and corresponding time limits« (»Køreplan for foranstaltninger med henblik på udvalgte og godkendte MSS-operatørers overholdelse af generelle betingelser i beslutning 626/2008/EF⁽¹⁾, herunder mellem-liggende nye trin og de dertil hørende tidsfrister«). For så vidt som Domstolen måtte finde, at Kommissionen allerede i den skrivelse af 5. maj 2017, hvormed der meddeltes afslag, havde opfyldt sin begrundelsespligt i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001⁽²⁾ i forbindelse med besvarelsen af sagsøgerens første begæring, idet den deri indeholdte begrundelse ligeledes fiktivt udgør begrundelsen for den stiltiende afgørelse vedtaget i henhold til den nævnte forordnings artikel 8, stk. 3, anmoder sagsøgeren Retten om at behandle de øvrige anbringender rettet mod den pågældende begrundelse.

2. Andet anbringende om, at Kommissionen undlod at foretage en individuel og konkret undersøgelse af det begærede dokument.

3. Tredje anbringende om, at Kommissionen undlod at give en begrundelse og foretog en urigtig anvendelse af undtagelsen om beskyttelse af forretningsmæssige interesser som fastsat ved artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001.

4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen undlod at give en begrundelse og foretog en urigtig anvendelse af undtagelsen om beskyttelse af undersøgelser som fastsat ved artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001.

5. Femte anbringende om, at Kommissionen urigtigt fandt, at der ikke forelå nogen tungtvejende interesse som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.

6. Sjette anbringende om, at Kommissionen urigtigt fandt, at der ikke kunne gives delvis aktindsigt som omhandlet i artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 626/2008/EF af 30.6.2008 om udvælgelse af og udstedelse af tilladelser til systemer, som leverer mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS) (EUT 2008, L 172, s. 15).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

Sag anlagt den 22. september 2017 — Sata mod EUIPO — Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Sprøjtepistol til maling)

(Sag T-651/17)

(2017/C 402/61)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat K. Manhaeve)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zhejiang Auarita Pneumatic Tools Co. Ltd (Zhejiang, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Sata GmbH & Co. KG

Det omtvistede design: EF-design »Sprøjtepestol til maling« — EF-design nr. 1259626-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. juli 2017 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 914/2016-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, litra b), artikel 6, stk. 2, artikel 60, stk. 1, artikel 62 og 64 i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 25. september 2017 — Inditex mod EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)

(Sag T-655/17)

(2017/C 402/62)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Spanien) (ved advokaterne G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zainab Ansell (Moshi, Tanzania) og Roger Ansell (Moshi)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Zainab Ansell og Roger Ansell

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »ZARA TANZANIA ADVENTURES« — registreringsansøgning nr. 8 320 591

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. juli 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 2330/2011-2 og R 2369/2011-2)

Påstande

- Afgørelse truffet den 5. juli 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 2330/2011-2 og R 2369/2011-2) annulleres delvist, nærmere bestemt for så vidt som afgørelsen tillader EU-varemærkeansøgning nr. 8 320 591 fremmet til registrering for de anfægtede tjenesteydelser i klasse 39 og 43.

- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for indsigelsesafdelingen og for Andet Appelkammer.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 25. september 2017 — Sumol + Compal Marcas mod EUIPO — Jacob (Dr. Jacob's essentials)

(Sag T-656/17)

(2017/C 402/63)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugal) (ved advokat A. De Sampaio)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ludwig Manfred Jacob (Heidesheim, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Ludwig Manfred Jacob

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Dr. Jacob's essentials«, i orange, gul og grønne nuancer — registreringsansøgning nr. 13 742 903

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. juli 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2067/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. september 2017 — Stichting Against Child Trafficking mod OLAF

(Sag T-658/17)

(2017/C 402/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stichting Against Child Trafficking (Nijmegen, Nederlandene) (ved advokat E. Agstner)

Sagsøgt: Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 3. august 2017 i sag OC/2017/0451 fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) om ikke at indlede en administrativ undersøgelse annulleres.
- OLAF pålægges at indlede en administrativ undersøgelse og, afhængigt af dets konklusion, videregive sagen til de retshåndhævende myndigheder til strafferetlig forfølgning og/eller til de europæiske institutioner til administrativ procedure.
- OLAF tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af EU-retten og et åbenbart urigtigt skøn, som OLAF har foretaget.
 - Den anfægtede afgørelse overholder ikke Den Europæiske Unions grundlæggende værdier, gældende EU-ret eller De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder, og den er støttet på en åbenbart fejlagtig fortolkning af sagens akter.
2. Andet anbringende om undladelse af at handle og indlede en undersøgelse.
 - OLAF ser bort fra forbindelsen mellem tidligere og nuværende virkninger af at EU-midler bliver brugt på organisationer og politikker, der er i strid med EU-retten og EU's værdier.
3. Tredje anbringende om retten til at blive hørt.
 - OLAF udviste åbenbart ingen interesse i at afdække sandheden ved at afvise at indkalde vidner og at mødes med sagsøgeren.
4. Fjerde anbringende om processuelle tilsidesættelser.
 - Der blev ikke lavet nogen transskription af mødet den 10. september 2014, hvorunder sagsøgeren og to tjenestemænd fra EU-Kommissionen fremsatte erklæringer og fremkom med understøttende faktiske omstændigheder.

Sag anlagt den 27. september 2017 — China Construction Bank mod EUIPO — Groupement des cartes bancaires (CCB)

(Sag T-665/17)

(2017/C 402/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: China Construction Bank Corp. (Beijing, Kina) (ved solicitor A. Carboni og J. Gibbs)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Groupement des cartes bancaires (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: China Construction Bank Corp.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »CCB« — registreringsansøgning nr. 13 359 609

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. juni 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2265/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og registreringsansøgning nr. 13 359 609 hjemvises til EUIPO, idet den tillades fremmet til registrering.
- EUIPO og en eventuel intervenient i dette søgsmål tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med behandlingen af dette søgsmål, af klagesagen ved Første Appellkammer i sag R 2265/2016-1 og af indsigelse B 2 524 422 ved indsigelsesafdelingen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 75, idet afgørelsen blev støttet på grunde og beviser, som sagsøgeren ikke havde mulighed for at kommentere
- Tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 76, stk. 1, idet faktiske omstændigheder, beviser og argumenter, som ikke blev fremført af nogen af parterne, samt beviser, som ikke er registreret i sagsakten, blev taget i betragtning
- Tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), som følge af de ovenstående tilsidesættelser og ved urigtig anvendelse af domstolens vejledning angående bedømmelse af risiko for forveksling.

Sag anlagt den 25. september 2017 — Mamas and Papas mod EUIPO — Wall-Budden (Indlæg til babyseng)

(Sag T-672/17)

(2017/C 402/66)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Mamas and Papas Ltd (Huddersfield, Det Forenede Kongerige) (ved barrister J. Reid og solicitor B. Whitehead)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Jane Wall-Budden (Byfleet, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Jane Wall-Budden

Det omtvistede design: EF-design af indlæg til babyseng — EF-design nr. 1230460-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. juli 2017 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 208/2016-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det registrerede EF-design nr. 1230460-0001 erklæres ugyldigt.

- Jane Wall-Budden tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte gebyrer og omkostninger i forbindelse med behandling af ugyldigheds- og klagesagen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 3 og 4 i forordning nr. 6/2002
- Appellkammeret undlod at lægge mindre vægt på karakteristika, der ikke er synlige ved brug
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 2. oktober 2017 — UN mod Kommissionen

(Sag T-676/17)

(2017/C 402/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: UN (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgerens bedømmelse for 2015, jf. bedømmelsesrapport nr. 260603 i dens endelige version af 1. december 2015 (således som denne afgørelse om bedømmelse senest blev udfærdiget den 21. juni 2016 efter afslag på sagsøgerens klage).
- Kommissionen tilpligtes at betale et passende beløb, hvis størrelse fastsættes af Retten, i erstatning for det af sagsøgeren lide ikke-økonomiske tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, som delvis hviler på forkerte faktiske omstændigheder, tilsidesættelser af omsorgspligten og af princippet om god forvaltning (artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).
 2. Andet anbringende: Kommissionen har tilsidesat omsorgspligten og princippet om god forvaltning (artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).
-

Sag anlagt den 2. oktober 2017 — Khadi and Village Industries Commission mod EUIPO — BNP Best Natural Products (Khadi)

(Sag T-681/17)

(2017/C 402/68)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Khadi and Village Industries Commission (Mumbai Maharashtra, Indien) (ved solicitors J. Guise, N. Rose og V. Ellis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: BNP Best Natural Products GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: BNP Best Natural Products GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Khadi« — EU-varemærkeregistriering nr. 10 479 954

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. juni 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2083/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det fastslås, at det anfægtede EU-varemærke er ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Appelkammeret foretog en urigtig gengivelse af beviserne
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra g), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra i), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. oktober 2017 — Khadi and Village Industries Commission mod EUIPO — BNP Best Natural Products (khadi Naturprodukte aus Indien)

(Sag T-682/17)

(2017/C 402/69)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Khadi and Village Industries Commission (Mumbai Maharashtra, Indien) (ved solicitors J. Guise, N. Rose og V. Ellis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: BNP Best Natural Products GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: BNP Best Natural Products GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »khadi Naturprodukte aus Indien« — EU-varemærkereгистраering nr. 8 216 343

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. juli 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2085/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det fastslås, at det anfægtede EU-varemærke er ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Appelkammeret foretog en urigtig gengivelse af beviserne
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra g), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. oktober 2017 — Khadi and Village Industries Commission mod EUIPO — BNP Best Natural Products (Khadi Ayurveda)

(Sag T-683/17)

(2017/C 402/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Khadi and Village Industries Commission (Mumbai Maharashtra, Indien) ved solicitors J. Guise, N. Rose og V. Ellis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: BNP Best Natural Products GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: BNP Best Natural Products GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Khadi Ayurveda« — EU-varemærkereгистраering nr. 13 118 724

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. juli 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2086/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det fastslås, at det anfægtede EU-varemærke er ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Appellammeret foretog en urigtig gengivelse af beviserne
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra g) og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. september 2017 — hoechstmass Balzer mod EUIPO (Formen på et målebånd)**(Sag T-691/17)**

(2017/C 402/71)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* hoechstmass Balzer GmbH (Sulzbach, Tyskland) (ved advokat K. Zapfe)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Tredimensionalt EU-varemærke (Formen på et målebånd) — registreringsansøgning nr. 15 004 997*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 28. juli 2017 af Fjerde Appellammer ved EUIPO (sag R 2331/2016-4)**Påstande**

- Afgørelsen truffet den 28. juli 2017 af Fjerde Appellammer ved EUIPO (sag R 2331/2016-4) — den anfægtede afgørelse — vedrørende det tredimensionale EU-varemærke 015004997 annulleres.
- Sagsøgte/EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for appellammeret.
- Subsidiært begrænses varefortegnelsen i klasse 9 ved tilføjelsen af ordene »til snedkere« til »målebånd til snedkere« og afgørelsen truffet den 28. juli 2017 af Fjerde Appellammer ved EUIPO (sag R 2331/2016-4) annulleres, for så vidt som den vedrører »målebånd til snedkere«.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 10. oktober 2017 — Link Entertainment mod EUIPO — García-Sanjuan Machado (SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS)**(Sag T-694/17)**

(2017/C 402/72)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Link Entertainment, SLU (Madrid, Spanien) (ved advokat E. Estella Garbayo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sandra García-Sanjuan Machado (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Link Entertainment, SLU

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS« — EU-varemærkeregistrering nr. 12 672 853

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. juli 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1758/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, idet det fastslås, at annullationen af EU-varemærkeregistrering nr. 12 672 853 »SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS« i klasse 35 og 41 var uberettiget.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten, for appelkammeret og for annullationsafdelingen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning nr. 2017/1001, sammenholdt med forordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

Retten kendelse af 2. oktober 2017 — Danjaq mod EUIPO — Formosan (Shaken, not stirred)**(Sag T-74/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 402/73)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse af meddelelse til Den Europæiske Unions Tidende i sag T-499/17**

(»Den Europæiske Unions Tidende« C 330 af 2. oktober 2017)

(2017/C 402/74)

Meddelelsen til EUT i sag T-499/17, Esfera Capital Agencia de Valores mod Kommissionen og SRB affattes således:

Sag anlagt den 4. august 2017 — Global Systematic Investment Sicav mod Kommissionen og SRB

(Sag T-499/17)

((2017/C 330/22))

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Global Systematic Investment Sicav, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Pastor Palomar, F. Arroyo Romero og N. Subuh Falero)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelsen af 7. juni 2017, SRB/EES/2017/08, rettet til FROB, vedrørende godkendelse af en omstruktureringsplan for Banco Popular Español annulleres.
- Kommissionens afgørelse 2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español annulleres.
- I henhold til bestemmelserne i artikel 340 TEUF fastslås, at Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans ifalder et ansvar uden for kontraktforhold og de pålægges at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans og T-497/17, Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at der i den foreliggende sag er begået magtfordrejning.

Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-501/17

(»Den Europæiske Unions Tidende« C 338 af 9. oktober 2017)

(2017/C 402/75)

Meddelelse til EUT i sag T-501/17, Mutuality Complementaria de Previsión Social Renault España mod Kommissionen og SRB affattes således:

Sag anlagt den 7. august 2017 — Mutuality Complementaria de Previsión Social Renault España mod Kommissionen og SRB

(Sag T-501/17)

((2017/C 338/17))

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Mutuality Complementaria de Previsión Social Renault España (Madrid, Spanien) (ved advokat A. Solana López)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af den afviklingsordning for Banco Popular Español S.A., som Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) har fremsendt til Kommissionen, erklæres ugyldig og annulleres, og afgørelsen fra Den Fælles Afviklingsinstans (SRB/EES/2017/08) vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Banco Popular Español S.A. Med identifikationsnummer 80H66LPTDLMOP28XF25 annulleres.
- Subsidiært, i tilfælde af at Retten ikke tager påstanden om ugyldighed til følge, fastslås det, at afgørelsen fra SRB er delvist ugyldig og annulleres delvist, for så vidt angår litra b) og c) i artikel 6, stk. 6.1, i Den Fælles Afviklingsinstans afgørelse, vedrørende efterfølgende konvertering og nedskrivning af 64 695 præferenceaktier (fejlagtigt kvalificeret som yderligere niveau 1 kapitalinstrumenter i Banco Popular Español), skønt det drejede sig om instrumenter udstedt af POPULAR ESPAÑOL, S.A. (ISIN D00910702).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutuality de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-497/17, Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA